

Jilid V
No. 9

Hari Selasa,
20hb Ogos, 1968

PERBAHATHAN PARLIMEN

DEWAN RA'AYAT YANG KEDUA

PENGGAL KELIMA

PENYATA RASMI

KANDONGAN-NYA

**JAWAPAN² MULUT BAGI PERTANYAAN² [Ruangan
1621]**

RANG UNDANG²:

**The Employees Provident Fund (Amendment) Bill
[Ruangan 1655]**

**The Employees Provident Fund (Amendment) (No. 2) Bill
[Ruangan 1671]**

**Rang Undang² Perbekalan Tambahan (1967) (No. 2)
[Ruangan 1682]**

**Rang Undang² Pinjaman (Bank Pembangunan Asia)
[Ruangan 1696]**

The Arms (Amendment) Bill [Ruangan 1699]

**Rang Undang² (Perbadanan) Maktab Kerjasama [Ruangan
1712]**

MALAYSIA
DEWAN RA'AYAT YANG KEDUA
PENGGAL YANG KELIMA

Penyata Rasmi

Hari Selasa, 20hb Ogos, 1968

Persidangan bermula pada pukul 10.00 pagi

YANG HADHIR:

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, **DATO' CHIK MOHAMED YUSUF BIN SHEIKH ABDUL RAHMAN, S.P.M.P., J.P., Dato' Bendahara, Perak.**
- „ **Perdana Menteri dan Menteri Hal Ehwal Luar Negeri, Y.T.M. TUNKU ABDUL RAHMAN PUTRA AL-HAJ, K.O.M. (Kuala Kedah).**
- „ **Timbalan Perdana Menteri, Menteri Pertahanan, Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri dan Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, Y.A.B. TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATO' HUSSEIN, S.M.N. (Pekan).**
- „ **Menteri Kerja Raya, Pos dan Talikom, Y.A.B. TUN V. T. SAMBANTHAN, S.S.M., P.M.N. (Sungai Siput).**
- „ **Menteri Pengangkutan, Yang Berbahagia TAN SRI HAJI SARDON BIN HAJI JUBIR, P.M.N. (Pontian Utara).**
- „ **Menteri Pelajaran, TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kedah Tengah).**
- „ **Menteri Ke'adilan, TUAN BAHAMAN BIN SAMSUDIN (Kuala Pilah).**
- „ **Menteri Perdagangan dan Perusahaan, Yang Berbahagia TAN SRI DR LIM SWEE AUN, P.M.N., J.P. (Larut Selatan).**
- „ **Menteri Kebajikan 'Am, Yang Berbahagia TAN SRI HAJI ABDUL HAMID KHAN BIN HAJI SAKHAWAT ALI KHAN, P.M.N., J.P. (Batang Padang).**
- „ **Menteri Hal Ehwal Sarawak, Yang Berbahagia TAN SRI TEMENGGONG JUGAH ANAK BARIENG, P.M.N., P.D.K. (Sarawak).**
- „ **Menteri Buroh, TUAN V. MANICKAVASAGAM, J.M.N., P.J.K. (Kelang).**
- „ **Menteri Penerangan dan Penyiaran dan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sokan, TUAN SENU BIN ABDUL RAHMAN (Kubang Pasu Barat).**
- „ **Menteri Pertanian dan Sharikat Kerjasama, TUAN HAJI MOHAMED GHAZALI BIN HAJI JAWI (Ulu Perak).**
- „ **Menteri Kesihatan, DR. NG KAM POH, J.P. (Telok Anson).**
- „ **Menteri Hal Ehwal Sabah, DATU GANIE GILONG, P.D.K. (Sabah).**
- „ **Menteri Muda Kebudayaan, Belia dan Sokan, ENSKU MUHSEIN BIN ABDUL KADIR, J.M.N., D.P.M.T., P.J.K. (Trengganu Tengah).**

Yang Berhormat Menteri Muda Pelajaran, TUAN LEE SIOK YEW, A.M.N., P.J.K. (Sepang).

- .. Menteri Muda Hal Ehwal Dalam Negeri,
TUAN HAMZAH BIN DATO' ABU SAMAH, S.M.K. (Raub).
- .. Menteri Muda Perdagangan dan Perusahaan,
TUAN ABDUL TAIB BIN MAHMUD (Sarawak).
- .. Setia-usaha Parlimen kepada Menteri Kesihatan,
TUAN IBRAHIM BIN ABDUL RAHMAN, J.M.N. (Seberang Tengah).
- .. Setia-usaha Parlimen kepada Menteri Buroh,
TUAN LEE SAN CHOON, K.M.N. (Segamat Selatan).
- .. Setia-usaha Parlimen kepada Menteri Kewangan,
TUAN ALI BIN HAJI AHMAD (Pontian Selatan).
- .. Setia-usaha Parlimen kepada Timbalan Perdana Menteri,
TUAN CHEN WING SUM (Damansara).
- .. NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT (Kelantan Hilir).
- .. TUAN HAJI ABDUL GHANI BIN ISHAK, A.M.N. (Melaka Utara).
- .. TUAN ABDUL KARIM BIN ABU, A.M.N. (Melaka Selatan).
- .. WAN ABDUL RAHMAN BIN DATU TUANKU BUJANG, A.B.S. (Sarawak).
- .. TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS (Sabah).
- .. TUAN HAJI ABDUL RAZAK BIN HAJI HUSSIN (Lipis).
- .. DATO' ABDULLAH BIN ABDULRAHMAN, S.M.T., Dato' Bijaya di-Raja (Kuala Trengganu Selatan).
- .. Y.A.M. TUNKU ABDULLAH IBNI AL-MARHUM TUANKU ABDUL RAHMAN, P.P.T. (Rawang).
- .. TUAN AHMAD BIN ARSHAD, A.M.N. (Muar Utara).
- .. TUAN HAJI AHMAD BIN SA'AID, J.P. (Seberang Utara).
- .. PUAN AJIBAH BINTI ABOL (Sarawak).
- .. WAN ALWI BIN TUANKU IBRAHIM (Sarawak).
- .. TUAN RAFAEL ANCHETA, A.M.N. (Sabah).
- .. DR AWANG BIN HASSAN, S.M.J. (Muar Selatan).
- .. TUAN HAJI AZIZ BIN ISHAK (Muar Dalam).
- .. TUAN JONATHAN BANGAU ANAK RENANG, A.B.S. (Sarawak).
- .. PENGARAH BANYANG ANAK JANTING, P.B.S. (Sarawak).
- .. TUAN CHAN CHONG WEN, A.M.N. (Kluang Selatan).
- .. TUAN CHAN SIANG SUN, A.M.N., P.J.K. (Bentong).
- .. TUAN CHEW BIOW CHUON, J.P. (Bruas).
- .. TUAN CHIA CHIN SHIN, A.B.S. (Sarawak).
- .. TUAN FRANCIS CHIA NYUK TONG (Sabah).
- .. TUAN CHIN FOON (Ulu Kinta).
- .. TUAN D. A. DAGO ANAK RANDAN *alias* DAGOK ANAK RANDEN, A.M.N. (Sarawak).
- .. TUAN EDWIN ANAK TANGKUN (Sarawak).
- .. TUAN SYED ESA BIN ALWEE, J.M.N., S.M.J., P.I.S. (Batu Pahat Dalam).
- .. DATIN HAJAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID (Johor Bahru Timor).

Yang Berbahagia TAN SRI HAJAH FATIMAH BINTI HAJI HASHIM, P.M.N.
(Jitra-Padang Terap).

Yang Berhormat TUAN S. FAZUL RAHMAN, A.D.K. (Sabah).

„ TUAN GANING BIN JANGKAT, A.M.N. (Sabah).

„ TUAN GEH CHONG KEAT, K.M.N. (Pulau Pinang Utara).

„ TUAN HAJI HAMZAH BIN ALANG, A.M.N., P.J.K. (Kapar).

„ TUAN HANAFI BIN MOHD. YUNUS, A.M.N., J.P. (Kulim Utara).

„ TUAN HANAFIAH BIN HUSSAIN, A.M.N. (Jerai).

„ TUAN HARUN BIN ABDULLAH, A.M.N., J.P. (Baling).

„ WAN HASSAN BIN WAN DAUD, J.P. (Tumpat).

„ TUAN STANLEY HO NGUN KHIU, A.D.K. (Sabah).

„ DATO' HAJI HUSSEIN BIN MOHD. NOORDIN, D.P.M.P., A.M.N.,
P.J.K. (Parit).

„ TUAN HUSSEIN BIN SULAIMAN, J.P. (Ulu Kelantan).

„ TUAN HAJI HUSSAIN RAHIMI BIN HAJI SAMAN, S.M.K.
(Kota Bharu Hulu).

„ TUAN ISMAIL BIN IDRIS, J.P. (Pulau Pinang Selatan).

Yang Berbahagia TAN SRI SYED JA'AFAR BIN HASAN ALBAR, P.M.N.
(Johor Tenggara).

Yang Berhormat PENGHULU JINGGUT ANAK ATTAN, K.M.N., Q.M.C., A.B.S.
(Sarawak).

„ TUAN THOMAS KANA, K.M.N. (Sarawak).

„ TUAN KHOO PENG LOONG, O.B.E. (Sarawak).

„ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA (Sarawak).

„ TUAN LEE SECK FUN, K.M.N. (Tanjong Malim).

„ TUAN AMADEUS MATHEW LEONG, A.D.K., J.P. (Sabah).

„ DR LIM CHONG EU (Tanjong).

„ TUAN LIM PEE HUNG, P.J.K. (Alor Star).

„ DATO' LING BENG SIEW, P.N.B.S. (Sarawak).

„ TUAN PETER LO SU YIN (Sabah).

„ DR MAHATHIR BIN MOHAMAD (Kota Star Selatan).

„ TUAN T. MAHIMA SINGH, J.M.N., J.P. (Port Dickson).

„ TUAN C. JOHN ONDU MAJAKIL (Sabah).

„ DATO' DR HAJI MEGAT KHAS, D.P.M.P., J.P., P.J.K.
(Kuala Kangsar).

„ TUAN MOHD. ARIF SALLEH, A.D.K. (Sabah).

„ ORANG TUA MOHAMMAD DARA BIN LANGPAD (Sabah).

„ TUAN MOHD. DAUD BIN ABDUL SAMAD (Besut).

„ TUAN MOHAMED IDRIS BIN MATSIL, J.M.N., P.J.K., J.P.
(Jelebu-Jempol).

„ TUAN MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, S.M.S., P.J.K.
(Kuala Langat).

„ TUAN HAJI MOHAMED YUSOF BIN MAHMUD, A.M.N.
(Temerloh).

Yang Berhormat TUAN MOHD. ZAHIR BIN HAJI ISMAIL, J.M.N. (Sungai Patani).

„ WAN MOKHTAR BIN AHMAD, P.J.K. (Kemaman).

„ TUAN HAJI MOKHTAR BIN HAJI ISMAIL (Perlis Selatan).

„ TUAN MUHAMMAD FAKHRUDDIN BIN HAJI ABDULLAH
(Pasir Mas Hilir).

„ TUAN HAJI MUHAMMAD SU'AUT BIN HAJI MUHD. TAHIR, A.B.S.
(Sarawak).

„ DATO' HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., A.M.N.,
J.P. (Sabak Bernam).

„ TUAN MUSTAPHA BIN AHMAD (Tanah Merah).

Yang Amat Berbahagia TUN DATU MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K.
(Sabah).

Yang Berbahagia TAN SRI HAJI NIK AHMAD KAMIL, D.K., S.P.M.K., S.J.M.K., P.M.N.,
P.Y.G.P., Dato' Sri Setia Raja (Kota Bharu Hilir).

Yang Berhormat TUAN NG FAH YAM (Batu Gajah).

„ TUAN ONG KEE HUI (Sarawak).

„ TUAN HAJI OTHMAN BIN ABDULLAH (Hilir Perak).

„ TUAN OTHMAN BIN ABDULLAH, A.M.N. (Perlis Utara).

„ TUAN QUEK KAI DONG, J.P. (Seremban Timor).

„ TUAN HAJI RAHMAT BIN HAJI DAUD, A.M.N.
(Johor Bahru Barat).

„ TUAN RAMLI BIN OMAR, K.M.N. (Krian Darat).

„ TUAN HAJI REDZA BIN HAJI MOHD. SAID, P.J.K., J.P.
(Rembau-Tampin).

„ TUAN SEAH TENG NGIAB, S.M.J., P.I.S. (Muar Pantai).

„ DATO' S. P. SEENIVASAGAM, D.P.M.P., P.M.P., J.P. (Menglembu).

„ TUAN SIM BOON LIANG, A.B.S. (Sarawak).

„ TUAN SENAWI BIN ISMAIL, P.J.K. (Seberang Selatan).

„ TUAN SNG CHIN JOO (Sarawak).

„ TUAN SOH AH TECK (Batu Pahat).

„ TUAN HAJI SULAIMAN BIN ALI (Dungun).

„ TUAN SULAIMAN BIN BULON, P.J.K. (Bagan Datoh).

„ TUAN SULEIMAN BIN HAJI TAIB (Krian Laut).

„ PENGIRAN TAHIR PETRA (Sabah).

„ TUAN TAJUDIN BIN ALI, P.J.K (Larut Utara).

„ TUAN TAI KUAN YANG, A.M.N. (Kulim Bandar Bharu).

„ TUAN TAMA WENG TINGGANG WAN (Sarawak).

„ DR TAN CHEE KHOON (Batu).

„ TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bagan).

„ TUAN TAN KEE GAK (Bandar Melaka).

„ TUAN TAN TOH HONG (Bukit Bintang).

„ TUAN TAN TSAK YU, P.B.S. (Sarawak).

„ TUAN TIAH ENG BEE (Kluang Utara).

„ TUAN TOH THEAM HOCK (Kampar).

- Yang Berhormat **TUAN YEH PAO TZE, A.M.N.** (Sabah).
 „ **TUAN STEPHEN YONG KUET TZE** (Sarawak).
 „ **TENGGU ZAID BIN TENGGU AHMAD** (Pasir Mas Hulu).
 „ **TUAN HAJI ZAKARIA BIN HAJI MOHD. TAIB, P.J.K.** (Langat).

YANG TIDAK HADHIR:

- Yang Berhormat **Menteri Kewangan, Y.A.B. TUN TAN SIEW SIN, S.S.M., J.P.** (Melaka Tengah).
 „ **Menteri Kerajaan Tempatan dan Perumahan, TUAN KHAW KAI-BOH, P.J.K.** (Ulu Selangor).
 „ **Menteri Hal Ehwal Tanah dan Galian, DATO' HAJI ABDUL-RAHMAN BIN YA'KUB** (Sarawak).
 „ **Menteri Muda Ta' Berjabatan, TUAN HAJI ABDUL KHALID BIN AWANG OSMAN** (Kota Star Utara).
 „ **WAN ABDUL KADIR BIN ISMAIL, P.P.T.** (Kuala Trengganu Utara).
 „ **TUAN ABDUL RAHMAN BIN HAJI TALIB, P.J.K.** (Kuantan).
 „ **TUAN HAJI ABDULLAH BIN HAJI MOHD. SALLEH, A.M.N., S.M.J., P.I.S.** (Segamat Utara).
 „ **TUAN HAJI ABU BAKAR BIN HAMZAH, J.P.** (Bachok).
 „ **TUAN CHAN SEONG YOON** (Setapak).
 „ **TUAN C. V. DEVAN NAIR** (Bungsar).
 Yang Amat Berbahagia **TUN DR ISMAIL BIN DATO' HAJI ABDUL RAHMAN, S.S.M., P.M.N., S.P.M.J.** (Johor Timor).
 Yang Berhormat **TUAN KAM WOON WAH, J.P.** (Sitiawan).
 „ **TUAN LIM KEAN SIEW** (Dato Kramat).
 „ **TUAN JOSEPH DAVID MANJAJI** (Sabah).
 „ **DATO' HAJI MOHAMED ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K.** (Pasir Puteh).
 „ **RAJA ROME BIN RAJA MA'AMOR, P.J.K., J.P.** (Kuala Selangor).
 „ **TUAN D. R. SEENIVASAGAM** (Ipoh).
 „ **TUAN SIOW LOONG HIN, P.J.K.** (Seremban Barat).

DO'A

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Meshuarat*)

**JAWAPAN² MULUT BAGI
PERTANYAAN²**

**“BLOOD DEBT”—DELIVERY OF
TWO SHIPS BY THE JAPANESE
GOVERNMENT TO MALAYSIA**

1. Tuan Tan Toh Hong (Bukit Bintang) (*dengan izin*) asks the Prime Minister:

- (i) what progress has been made by Japan to discharge its obligations to the Malaysian Government with the supply of the two ships since the signing of the Goodwill

Agreement on “Blood Debt” Settlement;

- (ii) would the Prime Minister please inform the House the reasons for the delay by the Japanese Government to facilitate the supply of the two ships; and
 (iii) does it not appear to the Prime Minister that the delay is done on purpose in view of the fact that the Japanese Government is now satisfied that as a result of the Agreement signed the Chambers of Commerce have remained quiet. If so, would not the Prime Minister feel that the Chambers of Commerce be allowed to reopen the issue.

Perdana Menteri (dengan izin): Mr Speaker, Sir, the Agreement signed with the Japanese Government relating to the goodwill offer of the two ships was that the ships should be delivered to the Malaysian Government within three years after the signing of that Agreement. After signing the Agreement, this Government has made certain requests to the Japanese Government asking for data, for detailed information, to enable the Government to put up a plan for these two ships, but so far the response from the Japanese Government has not been forthcoming. They have not supplied this Government with the data, the specifications, and the other things that we have asked of them. The reason, they gave, was that the data which we asked for, the technical information, are commercial secrets and the shipyard concerned was reluctant to supply us with this data; they also suggested that before supplying this information they should wait for the formation of our shipping line. In fact, the shipping line and the supply of the two ships has no connection whatsoever. Therefore, we asked them again and sometime early this year certain Japanese experts on ship-building visited Kuala Lumpur and had consultations with the Government officials here, and they promised to supply the data requested. Up to date this data has not arrived. I am anxious to see that this information which we asked for should be sent as soon as possible, so that we can get the ship plan and order according to the specifications at the price they have agreed to give. It is expected that they will let us have this information very soon but, as I said, we are urgently waiting for this reply.

With regard to the other part of the question, I have asked the Chinese Chambers of Commerce to give us their fullest co-operation to this Government and to play down the request of the Chinese community here for the payment of what they call the "Blood Debt", and they have given us the fullest co-operation and have kept very quiet. On the other hand, if the Japanese Government continue to carry on with this delaying tactic, I do not know whether I can prevent the

Chinese Chambers of Commerce from raising this issue once again.

Dr Tan Chee Khoon (dengan izin): Mr Speaker, Sir, is the Honourable the Prime Minister aware that on this issue while the Japanese Government has dragged its feet over meeting what they have stated and signed that they would fulfill, in the case of other countries, for example, in the case of Indonesia, in the case of the Philippines, in the case of Thailand, the Japanese Government has not dragged its feet and has paid reparations far in excess of what this Government has asked for. Consequently, should not the Prime Minister, or this Government, warn the Japanese Government that our patience is not inexhaustible.

Perdana Menteri: Quite true. Mr Speaker, Sir, the only difference with regard to ourselves and the Philippines and all those countries which the Honourable Member mentioned is that they obtained their reparations after the war, but in our case under the Chicago Agreement, if I am not mistaken all these reparations were given over to the British, and we had no say. Therefore, as I suggested before, the correct word to use in asking the Japanese for this help, or for payment for war damages is to suggest a goodwill payment, and this they have agreed. I agree with the Honourable Member that they have dragged their feet a little bit too long and, I think, as a result of the question having been raised in this House today, they might sit up and take notice and, perhaps, be able to hurry over what we call the goodwill grant to us.

Dr Tan Chee Khoon: Ada-kah Perdana Menteri sedar Kerajaan Negeri Singapura telah di-beri \$50 juta oleh Kerajaan Jepun? Mengapa perbezaan antara Kerajaan Negeri Singapura dan Kerajaan Malaysia?

Perdana Menteri: Saya tahu, dibawah perjanjian, Kerajaan Jepun hendak beri kepada Singapura pertolongan ia-itu di-pinjamkan, saya ingat, sa-banyak \$50 juta, bukan semua-nya pinjaman, sa-tengah-nya grant. Bagi pehak kita pula dia ber-setuju hendak memberi pinjaman \$100

juta dan hadiah \$25 juta dengan di-beri kapal² yang saya sebutkan tadi. Tetapi, ada-kah dia sudah bagi kepada Singapura atau tidak, itu saya belum dapat tahu. Jadi, kalau Kerajaan Singapura suka hendak beritahu, saya akan chuba ambil tahu daripada Kerajaan Singapura ada-kah bayaran ini sudah di-beri kepada Kerajaan Singapura.

ANJORAN PERSIDANGAN NEGARA² ISLAM OLEH KERAJAAN MALAYSIA

2. Tuan Haji Mokhtar bin Haji Ismail (Perlis Selatan) bertanya kepada Perdana Menteri:

- (a) apa-kah sebab² utama Kerajaan Malaysia bersunggo² hendak menganjorkan Persidangan Negara² Islam;
- (b) jika tujuan-nya ia-lah untuk menyatukan negara² Islam, tidak-kah penyertaan berapa buah negara sahaja akan memecah-belahkan Islam; dan
- (c) ada-kah Kerajaan akan menimbang menjemput negara² yang banyak penduduk Islam-nya seperti Russia dan China Komunis menyertai Persidangan ini.

Perdana Menteri: Tujuan Kerajaan Malaysia hendak menganjorkan Persidangan Negara² Islam ia-lah supaya dapat di-bincangkan dan di-ambil keputusan di-atas banyak perkara berkenaan dengan ugama Islam yang telah memberi kekeliruan kepada fikiran kita di-sini dan ini saya fikir ada-lah sesuai dengan firman Allah yang bertujuan supaya apakala ada kesulitan yang di-hadapi dalam satu² masalah mengenai hal ugama, maka pemimpin² atau pun alim 'ulama negara² Islam boleh membuat keputusan di-antara mereka dan masalah itu boleh digunakan menjadi panduan kepada tiap² orang Islam. Jadi dengan kerana itu-lah saya sangat² gemar hendak menganjorkan persidangan ini dan persidangan ini bukan-lah tujuan hendak menganjorkan atau hendak di-adakan di-Malaysia—di-mana² tempat sahaja pun—kerana hendak mengambil keputusan di-atas perkara² bagaimana hal banking, hal kewangan, hal per-

niagaan, hal sembahyang, hal puasa di-dalam negeri² yang masa-nya tidak tentu, kerana ada negeri dalam dunia ini yang 6 bulan-nya siang, 6 bulan-nya malam. Jadi bagaimana-kah sa-saorang hendak menjalankan fardhu sembahyang dan fardhu puasa kalau dia hendak puasa kata-nya apabila matahari belum terbit, dan dia hendak kena sembahyang suboh, belum terbit matahari dan dia hendak sembahyang maghrib antara matahari jatoh, matahari tak jatoh sampai 6 bulan dan tak naik sampai 6 bulan. Jadi susah kita hendak memikirkan. Dan sa-tengah² orang saya tengok di-dalam Eropah sana, orang² kita sa-masa summer dia puasa sampai 17 hingga 18 jam dan masa musim winter macham tahun ini dia puasa 3 atau 4 jam sahaja walhal-nya kita di-sini kena puasa empat lima belas jam. Ini patut-lah kita ambil satu persetujuan daripada persidangan alim 'ulama yang di-chadang hendak di-adakan itu. Dan tujuan persidangan ini bukan-lah hendak menyatukan negara² Islam—itu jauh, negara² Islam masing² merdeka, negara yang berdaulat, tentu-lah mereka tidak mahu bersatu. Chuma maksud kita ia-lah supaya negara² ini boleh berpakat dan bekerjasama dan mengambil ketentuan di-atas hal ugama dan sesuai dengan peredaran masa dan sesuai dengan kemajuan ugama kita. Kita tidak berchadang hendak menjemput negara² yang bukan berkerajaan Islam, tetapi tidak juga kita tegah mereka hadir sa-bagai pemerhati di-dalam persidangan yang harus kita adakan itu.

Tuan Nik Abdul Aziz bin Nik Mat (Kelantan Hilir): Ada-kah pehak Yang Amat Berhormat belum sedar bahawa ranchangan² tadi telah pun di-siapkan oleh Mu'tamar Islam atau pun disebut Kongres Islam?

Perdana Menteri: Kongres Islam di-jalankan pada satu masa ka-satu masa. Jadi apa yang telah jadi di-dalam kongres yang di-sebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu, banyak negeri² tak hadir dan dengan kerana itu kita sakalian berperasaan tak kena pada syarat-nya, tak chukup syarat-nya, kerana apabila di-anjorkan kongres itu dalam satu negeri, negeri lain yang tidak bersetuju dengan negeri itu,

tidak hadir atau tidak menghantarkan wakil² mereka itu. Bagi pehak kita, yang kita tahu kita ada-lah baik dengan semua negara² Islam dan kalau mereka bersetuju mengadakan persidangan itu, kita dengan berasa sukachita akan mengadakan majlis itu dengan perbelanjaan yang berpatutan dan sesuai dengan hal itu. Berhubung dengan hal itu kita telah hantarkan Menteri kita, Dato' Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub, bertanyakan buah fikiran negara² Islam ada-kah mereka bersetuju dengan chadangan itu dan kita chuma-nya akan menganjorkan persidangan ini apabila kita dapat tahu dengan saheh-nya bahawa negara² Islam itu bersetuju dengan chadangan hendak mengadakan satu perjumpaan itu.

Tuan Nik Abdul Aziz bin Nik Mat: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Apa kata Yang Amat Berhormat kalau sa-kira-nya kita berpada sahaja dengan petua yang di-beri oleh Al-Azhar? Bukan-kah rancangan itu lebeh senang dan lebeh murah belanja-nya?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, kalau di-beri oleh satu Majlis atau satu tempat sahaja harus tidak sesuai dengan apa yang saya sebut tadi. Ini macham firman Allah yang kata di-kehendaki alim 'ulama daripada satu negara Islam untuk mengambil satu keputusan di-atas satu² perkara. Kalau di-ambil bagaimana di-sebutkan tadi ini—Universiti Islam itu barangkali tidak chukup syarat—yang itu saya tidak berapa tahu-lah, tetapi dengan kerana tidak tahu itu-lah saya ingat buat-lah yang bagi chukup segala syarat²-nya.

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Oleh kerana Perdana Menteri kita beritahu persidangan ini bukan untuk menyatukan negara² Islam, boleh-kah Perdana Menteri kita menyuroh Dato' Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub melawat Komunis China dan Russia untuk mendapat buah fikiran orang yang mempunyai ugama Islam di-negara tersebut.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, susah sadikit fasal negara² itu saya dengar tidak sangat maju atas

hal² ugama, bukan kata Islam sahaja. Kristian pun dia tidak maju. Jadi nanti-lah saya tengok dahulu (*Ketawa*).

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Ada-kah Perdana Menteri kita sedar di-negara Komunis China dan Russia orang yang mempunyai ugama Islam bukan satu ratus, dua ratus, beribu² di-sana. Oleh sebab itu boleh-kah Perdana Menteri kita menimbangkan sa-kali lagi menghantar Dato' Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub ka-negara tersebut.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya akan timbang dan tengok atas perkara itu (*Ketawa*).

Wan Hassan bin Wan Daud (Tumpat): Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Berhubung dengan jawapan Yang Teramat Mulia Tunku Perdana Menteri tadi, ada-kah benar bahawa persidangan negara² Islam ini hanya akan membinchangkan perkara² yang mengenai ibadat sahaja, tidak membinchangkan perkara² dari segi politik dan lain² lagi.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, tidak benar, tetapi apa yang kita utamakan ia-lah hal² berkenaan dengan ugama. Dalam pada itu jikalau mereka hendak membinchangkan, membangkitkan hal² politik, hal lain², saya kata hal² dagangan termasuk di-situ, hal² perniagaan, hal² kewangan kalau hendak masok hal² politik, tidak dapat kita hendak tegahkan, kerana ugama Islam bukan jauh daripada politik, berkait juga dengan politik.

PERLANTEKAN PEGAWAI² IKHTISAS UNOK JAWATAN² PENTADBIRAN—LATEHAN PENTADBIRAN

3. Tuan Haji Mokhtar bin Haji Ismail bertanya kepada Perdana Menteri adakah Kerajaan sedar bahawa perlantekan pegawai² ikhtisas seperti doktor ka-jawatan² pentadbiran mengachau-bilaukan sistem pentadbiran; jika sedar, sudah-kah Kerajaan mengambil apa² langkah untuk mengelakkan perkara ini daripada berlaku lagi, dan jika tidak, ada-kah Kerajaan akan menimbang memberi latehan pentadbiran asas kepada mereka sa-belum di-beri tugas² pentadbir.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak mendapati bahawa dengan perantaraan Pegawai² Ikhtisas, seperti doktor², kepada jawatan² pentadbiran telah mengachau-bilaukan hal² pentadbiran dalam negeri ini. Kebanyakan Pegawai² Ikhtisas ada menjalankan kerja² pentadbiran sa-bagai satu bahagian pekerjaan mereka sendiri, dan juga apa² pengetahuan dapat di-gunakan di-dalam pentadbiran ini. Kerajaan ada memberi juga latehan kepada pegawai² di-atas hal² pentadbiran bukan kata sa-saorang doktor yang masuk menjadi Permanent Secretary dalam satu² Kementerian dia ini langsung ketinggalan pengetahuan dia,—tidak,—dia menjalankan sama juga kewajipan dia sa-bagai Permanent Secretary dan juga kewajipan dia sa-bagai doktor. Bagitu-lah juga latehan² kepada Pegawai² Kerajaan bukan sa-takat kita beri di-sini sahaja bahkan pada hari ini kita telah menimbangkan hendak menjemput sa-orang pakar dari New Zealand memberi latehan kepada pegawai² Kerajaan untuk kemajuan pentadbiran dalam Kerajaan kita ini. Dengan jalan ini tidak berapa lama lagi semua pegawai² Kerajaan akan mendapat latehan yang baharu, ajaran yang baharu, untuk menjalankan pentadbiran dalam negeri ini dengan chukup tertib dan sempurna.

PENDAPATAN SA-KEPALA PENDUDOK² LUAR BANDAR

4. Tuan Haji Mokhtar bin Haji Ismail minta kepada Perdana Menteri memberikan angka² mengenai pendapatan sa-kepala pendudok² luar bandar seperti berikut:

- (a) sa-belum Merdeka;
- (b) sa-puluh tahun sa-lepas Merdeka; dan
- (c) apabila tamat Rancangan Malaysia Yang Pertama.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, sa-belum kita merdeka—kita ambil Malaysia Barat sahaja—ia-itu pada tahun 1956 perolehan pada sa-saorang kita kata-nya ia-lah \$646 pada satu kepala, atau per capita. Sa-lepas itu 10 tahun sa-lepas kita merdeka seluroh Malaysia termasuk dengan Malaysia Timor perolehan pada tahun

1967 ia-lah \$696 per capita dan akhirnya Rancangan Malaysia Yang Pertama kita agak akan mendapatkan ia-itu akhir-nya pada tahun 1970 tiap² satu kepala akan mendapat perolehan sa-banyak \$1,030. Jadi kebanyakan orang² kita ini ia-lah yang dudok di-luar bandar. Jadi soal yang meminta supaya kita beri tahu pendudok² luar bandar ini tidak dapat kita hendak memberikan jawapan itu, melainkan kita kena pukul rata termasuk-lah pendudok luar bandar dan pendudok dalam bandar, tetapi kebanyakan orang² dalam Malaysia ia-lah orang² yang dudok di-luar bandar.

PUBLIC OFFICERS (CONDUCT AND DISCIPLINE) (GENERAL ORDERS, CHAPTER D) REGULATIONS, 1968

5. Dr Tan Chee Khoo asks the Prime Minister to give the main features of the Public Officers (Conduct and Discipline) (General Orders, Chapter D) Regulations of 1968 and whether he considers tabling a Bill embodying the main features of these regulations applying them to Ministers, parliamentarians, state assemblymen and town and city councillors; if not, why.

Perdana Menteri (*dengan izin*): Mr Speaker, Sir, the Public Officers (Conduct and Discipline) (General Orders, Chapter D) Regulations, 1968, have been published in the Government *Gazette* on 18th July, 1968, and I have ascertained that all the members of Government have been supplied with a copy of this *Gazette*. Therefore, I think the Honourable Member who posed this question to me is well aware of all these regulations. However, since he chose to ask me, this is the answer I can give. I do not really consider it appropriate, or practicable, to enforce by legislation any features of this regulation I spoke about just now.

As regards their position in terms of service, the position of Members of Parliament or State Assemblymen is different from the members of the public service, and they are not subject to these regulations. While they are Members of Parliament or State Assemblymen, they are free to carry on with their ordinary duties, or

ordinary pursuits, or ordinary business, without being hampered or hindered by these regulations. It is different, however, in the case of Ministers, Assistant Ministers, Menteri² Besar, Chief Ministers and State Ministers, as they are subject to these regulations, and each one of them on taking over office as a Minister, or Assistant Minister and so on and so on, has to give particulars of their possessions, income, etc. They have so far declared their assets and we have no reason to doubt the truth of their statements. I, myself, have also formulated rules of duties and obligations which the Ministers, Assistant Ministers, are required to observe, and in this respect I think the Chief Ministers and the Menteri² Besar are also subject to these rules, which I have produced and given to them to observe.

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, can the Honourable the Prime Minister tell us, if the object of these rules that he promulgated is to prevent corruption amongst civil servants? I have here, Mr Speaker, Sir, a headline from the *Eastern Sun* which states that civil servants must declare assets. If that is one of the purposes, would not the Prime Minister agree that if elected representatives of the people, namely, Ministers, Parliamentarians, State Assemblymen, and Town and City Councillors, were also to declare their assets, that would be one of the ways whereby corruption amongst these elected representatives can be prevented?

Perdana Menteri: Mr Speaker, Sir, the law does not provide for that, because their being elected Members of the Senate, the Dewan Ra'ayat and State Assemblies does not mean that they have to give up their jobs. To declare their assets is tantamount to saying that you cannot do any business for gain, or business for profit, because if you do that, then you will be doing wrong; and so we have purposely left that out and that is so with all the rest of the democratic countries in the world. I do not think why we should try and change this particular privilege that all the members of Parliament and the other assemblies

enjoy. With regard to Ministers and others, who are obliged to declare their assets, they have to stick very strictly to these rules and to these obligations, which are enforced on them by reason of the post they hold.

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, is the Honourable Prime Minister aware that, if elected representatives of the people were to be asked to declare their assets, it does not mean that they should give up their own vocation—the business, law, medicine and the like? As such, it would not in any way interfere with the elected representatives of the people following their own vocations. Secondly, is the Honourable Prime Minister aware that there is need for elected representatives of the people declaring their assets, because is he not aware that a number of elected representatives of the people have suddenly become very affluent after their election for no apparent reason?

Perdana Menteri: Sir, they are lucky in business, successful in business, like the Honourable Member who put that question. There is nothing we can do about this. (*Laughter*). The only trouble is to have to get them to declare their assets, which change from time to time, as a result of their speculations in business, and so on, and it poses a very difficult problem for this Government. On the other hand, if the Government finds or is aware that something is done in certain Council or Assembly which we suspect is not quite all honest, we immediately appoint a commission of inquiry to go into this, and we have done so in the case of many of these Assemblies and Town Councils and City Councils. I think that is about all we can do.

JAWATAN² DALAM BADAN² KERAJAAN DAN SA-PAROH KERAJAAN UNTOK CHALUN² LEPASAN UNIVERSITI ISLAM

6. Tengku Zaid bin Tengku Ahmad
bertanya kepada Perdana Menteri:

(a) ada-kah beliau akan memberi jaminan kepada Dewan ini bahawa lepasan² Universiti Islam

yang menerima didekan ilmiah yang wajar akan mendapat jawatan dalam badan² Kerajaan dan sa-paroh Kerajaan sampama FIDA, M.I.D.F.L. sebagaimana yang di-beri kepada lepasan² Universiti Nanyang; dan

(b) sudah-kah Kerajaan mengiktiraf ijazah² Universiti Nanyang.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, penerimaan pegawai² dan kakitangan² dalam badan² Kerajaan dan badan² sa-paroh Kerajaan, umpama-nya FIDA, M.I.D.F.L., adalah bergantung kepada chalun² yang mempunyai syarat² pelajaran yang di-kehendaki bagi sa-suatu jawatan yang tertentu. Syarat² kelayakan ini ada-lah di-ishtiharkan di-dalam iklan yang di-keluarkan apabila ada kosong bagi tiap² satu jawatan. Jika chalun² lepasan Universiti Islam yang menerima didekan ilmiah itu memenuhi syarat² pelajaran yang di-kehendaki bagi sa-suatu jawatan itu maka bolehlah mereka itu memohon jawatan dan di-terima mereka di-dalam jawatan yang tersebut itu; dan bagi jawapan (b), pada masa ini Ijazah² Universiti Nanyang, Singapura, masih belum di-iktirafkan bagi lantikan ka-perkhidmatan Kerajaan dan siswazah² lepasan Universiti itu masih belum di-terima masuk ka-dalam perkhidmatan Kerajaan.

PERSEKEMA'AMORAN (COMMONWEALTH) ISLAM

7. Tengku Zaid bin Tengku Ahmad bertanya kepada Perdana Menteri adakah beliau berchadang hendak menubuhkan Persekema'amoran (Commonwealth) Islam yang di-ura²kan itu atas lunas politik, sosial dan ekonomi, atau hanya atas lunas ugama sahaja.

Perdana Menteri: Jawapan saya ialah sa-bagaimana yang saya telah beri kepada Tuan Haji Mokhtar bin Haji Ismail tadi, dan saya ingat saya sudah jawab chukup penoh soalan yang di-keluarkan oleh Ahli Yang Berhormat sekarang ini yang bertanya kepada Perdana Menteri adakah beliau berchadang hendak menubuhkan Persekema'amoran (Common-

wealth) Islam yang di-ura²kan itu di-atas lunas politik, sosial dan ekonomi, atau hanya atas lunas ugama sahaja—tadi sudah saya jawab penoh; saya ingat tentu-lah sudah puas hati.

PENUBOHAN UNIVERSITI ISLAM, YAYASAN AJARAN² ISLAM, DAN BUREAU TERJEMAHAN UNTUK MENTERJEMAH AL-QURAN DAN KITAB²

8. Tengku Zaid bin Tengku Ahmad bertanya kepada Perdana Menteri:

(a) adakah Kerajaan berchadang hendak melayani tuntutan orang² Islam di-Malaysia untuk penubohan sa-buah Universiti Islam kerana Islam ia-lah ugama rasmi negeri ini;

(b) adakah beliau akan menimbang menubuhkan sa-buah Yayasan Ajaran² Islam di-dalam negeri ini agar boleh menjadi sa-buah Pusat Pendidikan Tinggi Islam bagi Asia Tenggara, Asia dan malah seluruh dunia, memandang kepada hakikat ia-itu pengetahuan Islam di-negeri ini bukan sahaja tinggi darjah-nya bahkan juga kaya; dan

(c) adakah beliau akan menimbang menubuhkan sa-buah Bureau Terjemahan khusus untuk tugas menterjemah al-Quran dan kitab² ugama Islam yang lain ka-Bahasa Kebangsaan bagi faedah orang² Islam Malaysia dan juga orang² Islam Indonesia dan juga menterjemah al-Quran ka-bahasa² lain di-Malaysia, serta menterjemah kitab Injil dan kitab² lain yang di-iktirafkan untuk kepentingan pengetahuan dan pengajian kita.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan telah pun mempunyai chadangan untuk meranchangkan supaya Kolej Islam Malaya di-Petaling Jaya di-jadikan sa-buah Pusat Pelajaran Tinggi Islam yang akan mengutamakan pengajaran ugama Islam. Setakat ini, saperti mana Ahli Yang Berhormat sedia mengetahui, bahawa Kolej Islam itu telah pun memulakan Tingkatan VI mulai pada tahun ini. Bagi pelajaran sa-terus-nya, satu

jawatan-kuasa sedang mengkaji bidang² pelajaran bagi pelajaran tertinggi untuk mencapai matlamat yang dikehendaki itu. Ranchangan² yang saya sebutkan itu ada-lah bagi Malaysia sahaja dahulu dan apabila matlamat itu telah di-chapai maka kemudian-nya akan di-timbangkan untuk memperkembangkan-nya di-lain² tempat. Satu bahagian khas telah pun ditubuhkan di-pejabat saya sekarang ini.

Bagi jawapan (c), kerja² menterjemahkan al-Quran telah pun berjalan dengan lancar-nya semenjak beberapa bulan lama-nya, sa-hingga sampai sekarang ini 10 jus telah pun siap di-terjemahkan dan kerja menchetak sedang di-uruskan.

GAJI SAMA BAGI PEKERJA² PEREMPUAN DAN PEKERJA LAKI² DALAM PERKHIDMATAN KERAJAAN

9. Tuan Ganing bin Jangkat bertanya kepada Timbalan Perdana Menteri:

- (a) ada-kah dia akan melaksanakan segera dasar gaji sama bagi pekerja² perempuan dan pekerja laki² dalam Perkhidmatan Kerajaan;
- (b) ada-kah pekerja² perempuan dalam Perkhidmatan Kerajaan di-Sabah akan di-beri gaji sama seperti yang di-beri kepada pekerja² sa-jawat di-Malaysia Barat.

Timbalan Perdana Menteri (Tun Haji Abdul Razak): Tuan Yang di-Pertua, pelaksanaan dasar gaji sama bagi pegawai² perempuan dan laki² dalam Perkhidmatan Kerajaan ada-lah bergantung kepada kedudukan kewangan Kerajaan. Syarat ini telah pun dipersetujukan dengan pihak Pekerja Majlis Whitley Council Kebangsaan pada 22hb Julai, 1968. Pekerja² perempuan dalam Perkhidmatan Kerajaan di-Sabah pada masa ini belum-lah mendapat gaji yang sama seperti rakan sa-jawat mereka di-Malaysia Barat sa-hingga beberapa masa'alah berkenaan dengan syarat² perkhidmatan mereka itu telah di-kaji dan di-samakan. Surohanjaya Khas Gaji Suffian telah pun mengkaji kedudukan

ini dan berpendapat bahawa masa-nya belum-lah sampai bagi memperakukan tangga gaji yang sama bagi Malaysia Timor dan Barat oleh kerana keadaan² di-sana dan di-Malaysia Barat ada-lah berlainan.

PERLAKSANAAN SHOR² SUROHANJAYA GAJI SUFFIAN MENGENAI PEGAWAI² KERAJAAN DAN BUROH KASAR DI-SABAH

10. Tuan Ganing bin Jangkat bertanya kepada Timbalan Perdana Menteri boleh-kah beliau memberi jaminan supaya shor² Surohanjaya Gaji Suffian mengenai pegawai² Kerajaan dan buroh² kasar di-Sabah akan di-laksanakan segera, kerana sara hidup di-Sabah ada-lah tinggi.

Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, pelaksanaan shor² Surohanjaya Gaji Suffian ini ada-lah di-timbangkan bagi seluruh Malaysia bukan sahaja bagi Malaysia Barat. Jadi pelaksanaan yang sama akan di-jalankan bagi Malaysia Timor. Itu berma'ana-lah bahawa pegawai² dalam Bahagian I, II dan III di-Malaysia Timor mustahak-lah bersabar sedikit seperti rakan mereka di-Malaysia Barat. Tetapi bagi kakitangan yang bergaji rendah dan juga yang dalam Bahagian IV, kenaikan gaji mereka itu akan di-timbangkan dan di-laksanakan.

DEVELOPMENT PROJECTS IN JINJANG, SELANGOR

11. Dr Tan Chee Khoon (*dengan izin*): asks the Deputy Prime Minister whether it is true that he stated at Jinjang on 20th July, 1968, that only Alliance elected representatives could see him for implementation of development projects; if so, whether this means that those constituencies which have elected opposition M.Ps. would be penalised for doing so.

Timbalan Perdana Menteri (Tun Haji Abdul Razak) (*dengan izin*): Sir, I am afraid that the Honourable Member for Batu has been over sensitive in respect of my visit to Jinjang on the 20th July, 1968. On

that visit, Sir, I made two speeches, one at the Secondary School and the other at the all-community function there. What I said, among other things, in my speech at the all-community function was that, if the people of Jinjang were to elect an Alliance Representative to the Parliament, he would be able to serve the people there better and to see that more development projects are carried out. I did not say, Sir, that only Alliance representatives could see me; the Honourable Member himself knows that he can see me at any time, as he has done on a few occasions. I should have thought, Sir, that this is a straight political speech and the Honourable Member is free to answer this in Jinjang itself, and not bring this matter to this House.

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, I can assure the Honourable Deputy Prime Minister that I am not at all sensitive; having entered this House four years ago, my skin has grown very thick, I can assure him. (*Laughter*). Nothing that he, or his colleagues, can say, will hurt me. I only wish to draw the attention of the Honourable Deputy Prime Minister to what has been reported to have been stated in both the *Eastern Sun* and the *Chinese Press* that by inference only Alliance elected representatives of the people can see him; and I was only concerned about the growth of democracy in this country, because if by inference he says that Opposition Members of Parliament have no stake in running this country, then it does not bode well for the people of this country.

Tun Haji Abdul Razak: As I have said, it is not true in fact, and the Honourable Member himself knows that he can see me at any time on his own request; I have never turned down a request from him or any Member of the Opposition to come and see me, and I am sure that this is true for the other Members of this Government.

Dr Lim Chong Eu (Tanjong) (*dengan izin*): Mr Speaker, Sir, certainly this is not a reciprocal softness or durian type

of skin, but I would ask the Honourable Deputy Prime Minister to clarify the reply to the question, when he said that in his political statement at the public meeting he told the people that an elected Alliance representative is more likely to get things done, implying of course that the Alliance representative could see him and could get things done. Now, in his reply just now to this question, he further stated that Opposition Members could see him and that, Sir, is a fact, but is there to be any inference that whereas Opposition Members seeing him will get nothing done from him or by him, (*Laughter*). Alliance Members seeing him will get things done by him, purely because they are Alliance Members?

Tun Haji Abdul Razak: As I said, this was a straight political speech and I say it again that in my considered view the Alliance representatives in this House, all over the country, can serve the people better than any of the Members of the Opposition (*Laughter*); and the public can draw any conclusion they like from what I said.

Dr Lim Chong Eu: Sir, is the Honourable Deputy Prime Minister aware that the public is also fully cognisant of the fact that many Alliance back-benchers in this House itself have repeatedly told Members of the front bench of the Government that in spite of their election promises to the people in 1964, even up to now, in spite of the fact that Alliance Members go to see Alliance Ministers, their back-roads are not being done, their bridges are not being carried out, and even their electricity is not taken care of, and these questions have all come out from all the back-bench of the Alliance. So, is not the Honourable Deputy Prime Minister . . . . .

Tuan Yang di-Pertua: May I know how that question is connected with this question?

Dr Lim Chong Eu: Sir, I am coming round to this question. So, therefore, are we to take it that the public speech, which is of a political nature by the Deputy Prime Minister does not carry

the same veracity as it does in Parliament?

Tun Haji Abdul Razak: The speech that we make here, Sir, the Ministers, carry the same weight in this House as well as outside, and I think the public are the best to judge this. The public knows what the Alliance has done and they know that we have carried out our promises, and it is for them to judge. They know how many projects we have carried out: how many thousands of miles of roads we have constructed, hundreds of bridges and hospitals, mosques, and all these they know themselves. (*Laughter*).

PEMBELIAN SENJATA OLEH MALAYSIA DARIPADA INDIA

12. Tengku Zaid bin Tengku Ahmad (Pasir Mas Hulu) [*di-bawah S.O. 24 (2)*] bertanya kepada Menteri Pertahanan:

- (a) berapa banyak-kah senjata yang akan di-beli oleh Malaysia daripada India;
- (b) apa-kah jenis² senjata;
- (c) berapa-kah wang yang akan di-bayar kerana itu.

Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, dasar Kerajaan dalam membeli senjata² ia-lah Kerajaan membeli daripada semua negara² sahabat yang ada mengeluarkan senjata² itu jika di-dapati senjata² itu berguna dan harga-nya pun menasabah dan berpatutan. Kerajaan India ada-lah mengeluarkan banyak senjata² dan kelengkapan² pertahanan, dan Kerajaan India telah memberi kepada Kementerian Pertahanan satu senarai jenis² senjata dan kelengkapan pertahanan yang ada di-buat di-negeri itu. Dan pada masa ini Kementerian Pertahanan maseh mengkaji untuk menetapkan sama ada senjata² itu sesuai di-gunakan oleh angkatan tentera kita atau pun tidak. Kalau di-dapati berguna Kerajaan akan membeli-nya.

MEMPERBESARKAN ANGKATAN BERSENJATA MALAYSIA KERANA SIKAP FILIPINA

13. Tuan Mustapha bin Ahmad (Tanah Merah) [*di-bawah S.O. 24 (2)*] ber-

tanya kepada Menteri Pertahanan adakah Kerajaan akan memperbesarkan lagi angkatan bersenjata-nya dengan sa-berapa segera memandang kepada sikap Filipina terhadap Malaysia berikutan dengan gagal-nya Rundingan di-Bangkok mengenai Sabah pada Jun-Julai, 1968.

Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini Kerajaan tidak ada rancangan untuk memperbesarkan lagi angkatan² tentera dengan segera untuk menghadapi ancaman dari luar negeri kerana pasokan² yang ada ini di-fikirkan cukup memandangkan kepada keadaan yang ada sekarang ini. Walau bagaimana pun tindakan yang sewajar-nya akan diambil sa-kira-nya keadaan memerlukan.

PENGAMBILAN SA-MULA TENTERA WATANIAH

14. Tuan Mustapha bin Ahmad [*di-bawah S.O. 24 (2)*] bertanya kepada Menteri Pertahanan adakah Kerajaan akan mengambil sa-mula Tentera Wataniah untuk menjaga Malaysia dari pencherobohan dan berapa banyak-kah yang akan di-panggil.

Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini tentera yang ada ada-lah di-fikirkan memadai untuk menjaga Malaysia dari pencherobohan dan dengan demikian tidak-lah ada apa² rancangan untuk hendak mengambil sa-mula Tentera² Wataniah melainkan di-Sabah, Kerajaan telah menambahkan Tentera² Tempatan atau Wataniah di-sana.

BANTUAN PERTAHANAN DARI BRITAIN SA-LEPAS TAHUN 1971

15. Tuan Ahmad bin Arshad bertanya kepada Menteri Pertahanan:

- (a) sa-takat mana-kah Malaysia berharap mendapat bantuan pertahanan dari Britain sa-lepas tahun 1971.
- (b) ada-kah pengundoran tentera British hanya di-permukaan sahaja, kerana syarat² perjanjian pertahanan maseh berjalan kuat-kuasa-nya.

Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini tidak dapat

di-tentukan lagi apa-kah bantuan pertahanan yang akan di-berikan oleh Kerajaan British sa-lepas tahun 1971. Akan tetapi Kerajaan British telah menerangkan bahawa mereka akan mempunyai kekuatan am di-Eropah yang boleh digunakan untuk menolong mana² negara sahabat jika di-kehendaki. Begitu juga mereka telah memberi akuan sa-lepas tahun 1967 mereka maseh lagi mengambil perhatian yang berat terhadap keselamatan Tenggara Asia ini. Bantuan alat² senjata dan sa-bagai-nya adalah satu masaalah yang hanya boleh ditimbangkan daripada satu masa ka-satu masa. Pengundoran tentera British adalah pengundoran yang sa-benar-nya, kerana mengikut ketetapan yang dibuat sekarang ini sa-lepas tahun 1971 Kerajaan British tidak akan mempunyai tentera² di-wilayah Malaysia dan Singapura. Kedudukan Perjanjian Pertahanan di-antara Malaysia dengan Britain sa-lepas tahun 1971 tidak dapat tiada mustahak-lah di-semak sama ada hendak di-ubah atau pun di-pinda atau pun di-taksir balek sa-mula. Apa² perubahan di-atas hal ini akan ditimbangkan dan di-rundingkan dalam persidangan lima negara yang akan diadakan daripada satu masa ka-satu masa.

Tuan Ahmad bin Arshad: Soalan tambahan dari jawapan (c) yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Menteri Pertahanan tadi. Saya ingin tahu dalam merundingkan berhubung dengan lanjutan tentera British di-Malaysia ini kelak, ada-kah perkara ini tekanan daripada Kerajaan British, atau pun kehendak Kerajaan British atau pun daripada kehendak Kerajaan kita Malaysia sendiri.

Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan British telah menetapkan yang mereka itu akan mengundorkan semua tentera-nya sa-lepas tahun 1971. Jadi, ini ketetapan yang mereka itu telah buat dan kita mesti-lah menerima ketetapan itu. Apa yang kita rancangkan sekarang ini ialah chara pertahanan yang kita mustahak adakan di-wilayah Malaysia dan Singapura sa-lepas British mengundorkan tentera²-nya.

KEBENARAN UNTOK PASOKAN KESELAMATAN MALAYSIA MENYEBERANG SEMPADAN THAI/MALAYSIA

16. Tuan Ahmad bin Arshad bertanya kepada Menteri Pertahanan :

- (a) ada-kah Kerajaan Thai telah memberi kebenaran kepada Pasokan Keselamatan Malaysia menyeberang sempadan dan berkhemah di-kawasan-nya dalam gerakan menentang pengganas² komunis dan ada-kah kebenaran ini di-tandatangani dalam rundingan² sempadan baru² ini;
- (b) ada-kah Kerajaan berchadang hendak mengadakan rundingan² mengenai pertahanan bersama dengan negara² lain di-Asia kerana Malaysia dan Thailand bukan-lah 2 buah negara sahaja yang mengalami bahaya ancha-man komunis.

Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, pehak Kerajaan Thai tidak ada apa² halangan kepada Pasokan Keselamatan Malaysia menyeberang sempadan untok memburu pengganas² komunis dan untok menjalankan gerakan menentang pengganas² komunis. Persetujuan ini telah dapat di-chapai dalam rundingan sempadan dengan Pegawai² Tinggi Thai baharu² ini.

Pada masa ini Kerajaan tidak ada rancangan untok mengadakan rundingan² mengenai pertahanan dengan negara² lain di-Asia. Kerjasama yang baik ada-lah di-dapati di-antara Malaysia dengan Indonesia untok menjalankan gerakan² di-sempadan Malaysia dengan Indonesia di-Malaysia Timor. Walau bagaimana pun Malaysia sentiasa sanggup bekerjasama dalam lapangan pertahanan dengan negara² yang bersahabat dengan Malaysia di-Asia ini, terutama sa-kali negara² jiran jika di-fikirkan perlu.

SIARAN BERITA² LUAR NEGRI OLEH AKHBAR TEMPATAN

17. Tuan Ramli bin Omar (Krian Darat) bertanya kepada Menteri Hal Ehwal Dalam Negri ada-kah beliau sedar ada sa-tengah² akhbar tempatan

yang lebih banyak menyiarkan berita² luar negeri daripada berita² tempatan dan juga di-kehendaki mengambil permit negara lain pada hal akhbar² tersebut di-edarkan dalam Malaysia sahaja.

Menteri Muda Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Hamzah bin Dato' Abu Samah): Tuan Yang di-Pertua, tidaklah ada sekatan bagi akhbar² tempatan menyiarkan berita² luar negeri sa-lagi berita² itu tidak mengancam keselamatan dan ketenteraman negara. Ini ada-lah hak kebebasan mereka.

Akhbar tempatan tidak berkehendakan mengambil permit negara lain untuk menyiarkan berita² luar negeri.

BANTUAN KERAJAAN KAPADA BALU² SERTA ANAK² TANGGONGAN ANGGOTA POLIS YANG TERKORBAN DALAM SERANGAN HENDAP

18. Tuan Ramli bin Omar bertanya kepada Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri apa-kah bantuan yang Kerajaan boleh berikan kepada balu² serta anak² tanggungan anggota polis yang telah terkorban dalam serang hendap Kominis baharu² ini.

Tuan Hamzah bin Dato' Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, sa-lain daripada pembayaran sa-tahun gaji dan penchen bulanan mengikut kadar yang tertentu kepada balu² serta anak² tanggungan Anggota Polis yang menjadi mangsa serang hendap Kominis itu, Kerajaan telah pun mengeluarkan sa-banyak \$2,000 untuk keluarga sa-saorang yang terkorban itu dari Tabong Pertahanan Negara dan \$200 untuk perbelanjaan mengkebumikan masing² telah juga di-keluarkan dari peruntukan Kerajaan. Sa-bagai tambahan, sa-banyak \$200 lagi untuk perbelanjaan ada-lah juga di-beri kepada tiap² keluarga daripada Tabong Wang Polis.

Pertolongan² lain juga pun telah dan sedang di-usahakan oleh pihak Polis di-Raja Malaysia untuk membantu dan memulehkan keluarga² yang malang ini. Permohonan² telah di-uruskan untuk mendapatkan biasiswa² Persekutuan dan Negeri bagi anak² mereka

yang maseh bersekolah di-sekolah² menengah. Permohonan² tanah atau rumah murah di-antara keluarga² yang terkorban itu juga di-kemukakan kepada pihak² yang berkuasa supaya menerima pertimbangan saksama untuk kelulusan. Sa-bagaimana yang telah di-ishtiharkan, sa-buah Tabong Derma yang pada awal-nya di-namakan Tabong Derma Pahlawan yang sekarang ini di-tukarkan nama-nya kepada Tabong Kebajikan Perwira Negara telah juga di-tubuhkan. Saya sendiri ia-lah Pengerusi Lembaga yang menguruskan derma ini dan kutipan ada-lah di-tadbirkan di-bawah Undang² Peme-gang Amanah atau pun Trustee Ordinance tahun 1949. Tujuan Tabong ini ia-lah untuk memberi bantuan dalam bidang pelajaran kepada anak² Anggota² Pasokan Keselamatan termasuklah juga perajurit² yang telah dan akan terkorban dalam masa menjalankan tugas mereka. Dan sa-takat ini derma sa-banyak lebih kurang \$29,000 telah di-kutip menerusi satu berita akhbar tempatan ia-itu *Utusan Melayu* dan segala derma² boleh-lah di-sampaikan kepada mana² akhbar tempatan juga atau kepada Public Trustee, atau pun kepada Menteri atau Menteri Muda Hal Ehwal Dalam Negeri.

BILANGAN ORANG² KOMINIS YANG DI-TANGKAP DI-CHUAN SENG ESTET

19. Dato' Haji Mustafa bin Haji Abdul Jabar (Sabak Bernam) bertanya kepada Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri:

- (a) berapa-kah bilangan orang² Kominis yang telah di-tangkap di-Chuan Seng Estet baharu² ini;
- (b) berapa orang di-antara mereka ini bukan warganegara Malaysia dan apa-kah negeri asal mereka;
- (c) apa-kah tindakan yang telah di-ambil terhadap mereka² yang bukan warganegara;
- (d) ada-kah mereka ini mempunyai hubungan dengan peristiwa di-Keroh baharu² ini; dan
- (e) ada-kah mereka² ini terdiri daripada ahli² politik, dan jika ya, sebutkan parti mereka.

Tuan Hamzah bin Dato' Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, sa-ramai 129 orang anasir² sabersib pro-Kominis telah di-tangkap di-Chuan Seng Estate pada 16hb Jun, 1968.

48 orang di-antara mereka itu telah di-dapati bukan warganegara Malaysia, termasuk-lah 18 orang warganegara Singapura. 30 orang yang lain itu adalah penduduk negeri ini tetapi bukan warganegara Malaysia, atau pun warganegara Singapura.

Warganegara Singapura yang 18 orang itu telah di-hantar balek ka-Singapura dan tindakan sedang di-ambil supaya mereka itu di-larang masuk ka-Malaysia. Siasatan untuk menentukan negeri asal 30 orang yang lain itu sedang berjalan. Dan apabila selesai penyiasatan itu, tindakan yang sesuai akan di-ambil terhadap mereka.

Tidak ada keterangan² yang menunjukkan bahawa anasir² pro-Komunis di-Ladang Chuan Seng itu mempunyai hubungan dengan peristiwa di-Keroh baharu² ini.

Sa-takat mana yang dapat di-pastikan, 11 daripada orang² yang di-tangkap itu ada-lah ahli Parti Buroh Malaya dan 2 orang ahli Parti Ra'ayat Malaya.

UNDANG² UNTOK MELUASKAN TAFSIRAN RASUAH

20. Tuan Ahmad bin Arshad bertanya kepada Menteri Ke'adilan :

- (a) ada-kah dia akan mengemukakan satu undang² untuk meluaskan tafsiran rasuah supaya termasuk orang² dalam perusahaan bersendirian seperti peguam², doktor² dan akitek² yang melakukan perbuatan rasuah dan merosakkan masyarakat dan mutu perusahaan negara;
- (b) ada-kah Kerajaan sedar bahawa pengimpot, pembuat² dan pengeluar² barang² menjadi puncha rasuah dan jika sedar, apa-kah tindakan yang akan di-ambil mengenai perkara ini.

Tuan Hamzah bin Dato' Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, jawab-nya tidak,

kerana di-dalam perkara rasuah—Undang² Menchehag Rasuah No. 42 tahun 1961 ada-lah mengenai semua golongan termasuk peguam², doktor² dan akitek² yang menjalankan perusahaan sa-chara bersendirian. Tambahan lagi ada pula beberapa undang² yang tersedia mengawal kelakuan dan tatatertib orang² professional yang difikirkan menchukupi untuk menchehag mereka ini daripada berlaku churang. Kerajaan sedar akan masalah ini dan langkah yang bersesuaian telah pun di-ambil untuk mengatasi-nya. Mithalnya pertukaran beberapa orang Pegawai² Kastam yang kanan untuk berkhidmat dalam Badan Penchehag Rasuah baharu² ini menunjukkan salah satu daripada langkah² tindakan yang di-jalankan.

EXPENDITURE OF \$10 MILLION FROM THE BRITISH GOVERNMENT GRANT OF £25 MILLION ON M.C.A. COLLEGE

21. Dr Tan Chee Khoo (*dengan izin*): asks the Minister of Finance to state :

- (a) if it was proper for \$10 million of the £25 million promised by British to be spent on the M.C.A. College;
- (b) what assurance there is that this college will not be an instrument of the M.C.A. and
- (c) why it should have priority over the University of Penang.

Tan Sri Dr Lim Swee Aun (*dengan izin*): Mr Speaker, Sir, when the British team was in Malaysia in the first week of July this year for talks with Malaysian officials on the arrangements of the utilisation of the British offer of economic aid, as a result of the withdrawal of British forces from Malaysia, the type of projects which would qualify for such aid was also considered. Among the various types of projects considered were Malaysia's higher educational needs in relation to institutions that already exist and those that are being planned. If the Tunku Abdul Rahman College wishes to be considered for such assistance, then its case will be considered by the Ministry of Education in the first instance.

The question of this college being used as an instrument of the M.C.A. does not arise, as there is no political bias involved in the setting up of this institution. Both the University of Penang and this college are equally deserving of consideration.

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, is the Honourable Acting Minister of Finance aware that while he stated that both the M.C.A. sponsored college and the University of Penang are deserving of consideration, why has the Minister for Finance, who is also the President of the M.C.A., been so quick in stating that the M.C.A. sponsored project would get \$10 million whereas a non-partisan body like the University of Penang has not had any assurance of this nature either from the £25 million from the British, or from the grant or loans from the Japanese Government?

Tan Sri Dr Lim Swee Aun: As I am not the Honourable Minister of Finance himself, I probably cannot answer him directly, but my conjecture is probably because the M.C.A. College asked for the money, whereas the Penang University has not asked for the money.

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, is the Honourable Acting Minister of Finance aware that there are umpteen Penang representatives here and has not heard of the clamour from the people of Penang for money to set up their university there not this year but last year?

Tan Sri Dr Lim Swee Aun: It should be officially sent to him.

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, is the Honourable Acting Minister of Finance quite sure that there has been no official request from the people of Penang for funds to set up their university as soon as possible?

Tan Sri Dr Lim Swee Aun: Sir, there may have been requests for assistance as soon as possible but probably not in relation to this British aid.

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, can the Honourable Acting Minis-

ter of Finance assure this House that this proposed M.C.A. College will be run on independent lines like any other educational institutions in this country, like the Technical College, the College of Agriculture, the University of Malaya, or will it be amongst the people who control the proposed M.C.A. College the people there will be loaded with representatives from the M.C.A.? I would like to have an assurance in this House that the M.C.A. as such will not have any representatives on the Council of the proposed college (*Laughter*).

Tan Sri Dr Lim Swee Aun: Mr Speaker, Sir, as the Honourable Member is himself a representative on the University Council, does that mean that he represents the Labour Party, or the Gerakan in the University there? Surely not. He is there in his own personal capacity. I think he accepts that. So, if an M.C.A. member does serve on this Board, surely he is not serving in the capacity of M.C.A. but in his own personal capacity. I can assure this House that the Board of Managers of this college will be an independent Board and has nothing to do with the M.C.A. politically.

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, for the benefit of the Honourable Acting Minister of Finance, I sit on the University Council as an elected representative of the Guild of Graduates not as a member of my former party or of Gerakan. What I seek an assurance from the Honourable Minister is that—that the M.C.A. as such will not have any representatives on the Board that controls this proposed college.

Tan Sri Dr Lim Swee Aun: M.C.A. as a political party will not be represented on the Board, but members of M.C.A. may be elected in their own personal capacity.

Tuan Geh Chong Keat (Penang Utara) (*dengan izin*): Would the Acting Minister of Finance consider any application from the State of Penang for assistance for its proposed university from the same allocation of the £25 million.

Tan Sri Dr Lim Swee Ann: All applications for assistance for higher education under this grant must come through the Minister of Education, and when it comes to the Treasury, I am sure it will be considered.

Tuan Yang di-Pertua: Persidangan ini di-tempohkan sa-lama 15 minit.

(Masa untuk pertanyaan² bagi jawab mulut telah chukup, dan jawapan² lisan bagi pertanyaan² No. 22 hingga No. 28 ada-lah di-beri di-bawah ini.)

CANCELLATIONS OF FLIGHTS BY MALAYSIA/SINGAPORE AIRLINES

22. Tuan Tan Toh Hong (Bukit Bintang) (*dengan izin*) asks the Minister of Transport whether the Minister is aware of criticism of last minute cancellations of flights by Malaysia/Singapore Airlines involving much inconvenience to passengers, as for example cases reported by Bernama on 26/6/1968 involving members of two official Malaysian delegation travelling: (a) to India; and (b) to Italy; and what steps are being taken to prevent a repetition of such incidents.

Menteri Pengangkutan (Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir) (*dengan izin*): I am aware of the criticism against MSA's cancellation of flights at short notice, causing unfortunate inconvenience to passengers generally. Like most of these cancellations, the cancellation reported by Bernama on 26/6/1968 was caused by engineering faults and the aircraft was unserviceable consequently and as there was no other aircraft available to substitute for the unserviceable aircraft, the Company had no choice but to cancel the particular flight. MSA maintains its aircraft at the highest possible level of efficiency but when an engine or any of its parts become unserviceable there is nothing that anyone can do except to ground the aircraft. In the case of the official Malaysian delegation to India and to Italy, I was glad to learn that the Area Manager of MSA had arranged alternative arrangements at short notice for these two delegates which made it possible for them to catch their connecting flights.

ORIENTATION OF EDUCATIONAL POLICY TOWARDS SCIENTIFIC TRAINING

23. Dr Lim Chong Eu (Tanjong) (*dengan izin*) asks the Minister of Education to state:

- (a) apart from the basic principle of orientating our educational policy towards scientific training, whether or not the Ministry has correlated its new policy with the problem of employment opportunities for the pupils in future;
- (b) how the Ministry proposes to integrate the fundamental principles of scientific education with subject-matter which are basically Malaysian;
- (c) whether the Ministry has plans to assist in scientific research on local conditions, and will there be a concurrent assistance for local scientific publications for general reading and for the purpose of issue of textbooks;
- (d) how the Ministry plans to phase its scientific orientation programme and what is the approximate target date for the implementation of the new policy.

Menteri Pelajaran (Tuan Mohamed Khir Johari) (*dengan izin*): Mr Speaker, Sir:

- (a) A developing country like Malaysia, trained manpower, especially in the field of science and technology is urgently required. As such, my Ministry is placing increasingly heavy emphasis on science education and making it a priority in educating all pupils in science so that they will have a science background. A Committee on technical and vocational education is being set up which, besides other duties, will also look into the employment opportunities.
- (b) There is no difficulty in this. Fundamental principles of science education are universal. The basic principles in all new approaches in science education

are similar. My Ministry ensures that any new science syllabus or scheme evolved in this country will have a Malaysian outlook.

- (c) I am fully aware of the importance of research in education in relation to local conditions. The Education Planning and Research Division, the SEAMEC Science and Mathematics Centre, the Malayan Teachers' Training College and the University of Malaya have been involved in relevant research in their respective fields.
- (d) My Ministry has launched its science curriculum renewal programme. Teachers are being trained in in-service courses and important trial projects will be carried out during the next five years to evolve workable science programme in our schools. This will involve a large number of our teachers and pupils.

ASSISTANCE FOR M.C.A. COLLEGE

24. Dr Lim Chong Eu (*dengan izin*): asks the Minister of Education:

- (a) in view of the fact that the Government proposes to assist the so-called MCA College, whether he will inform this House as to what the proposed college proposes to teach, the principal language medium of the college, and the correlation of the proposed college with the overall educational system in the country;
- (b) in view of the fact that the Minister of Finance has already stated that his Ministry will not permit any new expenditure, which had not been already approved for the First 5-year Malaysian Plan, whether he would tell this House how he proposes to assist in the financing of the proposed college.

Tuan Mohamed Khir Johari (*dengan izin*): Mr Speaker, Sir:

- (a) I must emphasize that the approval of the Government is only in principle and I can

assure the Honourable Member that the subjects, language medium and other teaching factors connected with the proposed College will have to be inter-related with the overall educational policy and system in the country.

- (b) The financing of the College will be on a dollar-to-dollar basis and as to how the money is going to come this is a matter for the Treasury who will allocate funds in the usual way to the Ministry.

BUILDING OF GIRLS' SECONDARY SCHOOL IN POLO GROUND, PENANG

25. Dr Lim Chong Eu (*dengan izin*): asks the Minister of Education to state:

- (a) whether he is aware that the proposal to build a girls secondary school in the Polo Ground in Penang has caused widespread controversy in Penang; if so, whether he will consider putting up the school on an alternative site;
- (b) what were the conditions whereby the State Government alienated the land on the Polo Ground in Penang to the Ministry for the purposes of erecting the proposed school;
- (c) whether the Central Government will reimburse the Penang State Government for the cost of the land so alienated, and if so the terms and the total sum involved; or whether the Central Government through the Ministry of Education will have to pay an annual ground-rent for the land;
- (d) whether the land for this proposed school was given to the Ministry as a grant.

Menteri Pelajaran (Tuan Mohamed Khir Johari) (*dengan izin*): Mr Speaker, Sir:

- (a) I am aware that there has been some controversy regarding the siting of a secondary school in the Polo Ground. The appeal is

being considered. In any case the interest of the children will have to come first.

- (b) Except for the normal fee payments, no express conditions or restrictions have been imposed on the alienated land.
- (c) The Central Government has paid a sum of \$153,325.00 to the State Government for the land. Annual land rent of \$77 will continue to be paid.
- (d) As I have stated, the Central Government has paid for the land, and the land title will be vested in the name of the Federal Lands Commissioner.

PEMBENAAN SEKOLAH MENENGAH DI-BENGGOR, SABAH

26. Tuan Mohd. Arif Salleh (Sabah) bertanya kepada Menteri Pelajaran:

- (a) ada-kah apa² peruntukan yang di-buat dalam Anggaran Belanjaan bagi membena bilek² darjah dan rumah guru² di-Sekolah Menengah Rendah Keningau, Benger; dan
- (b) jika ada berapa jumlah-nya; dan
- (c) bila-kah bilek² darjah dan rumah guru² itu akan di-bena.

Tuan Mohamed Khir Johari:

- (b) Tidak ada peruntukan kewangan bagi pembinaan sa-buah Sekolah Menengah yang baharu di-Benger di-dalam Ranchangan Lima Tahun Malaysia Yang Pertama oleh kerana sekolah ini telah di-tubuhkan hanya dalam tahun 1967 dengan mengandongi 60 murid. Ada-lah di-chadang untuk mengadakan peruntukan kewangan dalam Ranchangan Lima Tahun Pembangunan Malaysia Yang Kedua bagi pembinaan sa-buah bangunan baharu untuk Sekolah Menengah Rendah, Benger, tetapi ranchangan ini akan di-laksanakan hanya apabila peruntukan kewangan di-luluskan.
- (b) Bahagian soalan ini tidak ber-bangkit.

(c) Bahagian soalan ini tidak ber-bangkit.

GRANTS TO SECONDARY SCHOOLS IN SARAWAK

27. Tuan Edmund Langgu anak Saga (Sarawak) asks the Minister of Education to state whether his Ministry will increase the grants to secondary schools in Sarawak in view of the increase of students by 23% in 1968.

Tuan Mohamed Khir Johari: An increase of \$1,218,600 over the 1967 provision has been provided for in this year's estimate under Supply Head 19, Sub-head 10—Grants to Schools—to meet the increase in enrolment of the students in question.

BILANGAN SHARIKAT² KERJASAMA DI-MALAYSIA BARAT YANG MENYIMPAN WANG DALAM BANK² ASING DI-MALAYSIA

28. Tuan Ramli bin Omar (Krian Darat) bertanya kepada Menteri Pertanian dan Sharikat Kerjasama berapa bilangan sharikat² kerjasama di-Malaysia Barat yang menyimpan wang dalam bank² asing di-Malaysia ia-itu bukan bank² tempatan:

- (a) sharikat² kerjasama dalam bandar; dan
- (b) sharikat² kerjasama luar bandar; dan

terangkan apa-kah langkah² yang di-jalankan untuk menggalakkan sharikat² kerjasama ini supaya menyimpan wang dalam bank² tempatan dan apa-kah tindakan yang akan di-jalankan kiranya mereka enggan untuk berbuat demikian.

Menteri Pertanian dan Sharikat Kerjasama (Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi): Bahagian Kemajuan Kerjasama Kementerian saya tidak menyimpan rekod sharikat² yang menyimpan wang-nya dalam bank² asing di-Malaysia ia-itu bukan bank² tempatan. Sekira-nya ma'alumat² ini di-kehendaki terpaksa Bahagian Kemajuan Kerjasama meminta ma'alumat² ini daripada semua sharikat² di-Malaysia Barat. Dan oleh kerana bilangan

sharikat² yang ada di-luar bandar dan di-dalam bandar ia-lah lebeh kurang 3,000 sharikat, ini akan mengambil masa yang panjang.

Saya suka mema'alumkan ia-itu sharikat² ada-lah selalu di-nasehatkan supaya menyimpan wang dalam bank² tempatan. Walaupun begitu, sekira-nya ada sharikat² yang enggan menyimpan wang dalam bank² tempatan tidak ada apa² tindakan yang boleh di-ambil ka-atas sharikat² itu oleh kerana sharikat² kerjasama tidak di-wajibkan di-bawah Undang² Sharikat² Kerjasama menyimpan wang di-bank² tempatan.

Persidangan di-tempohkan pada pukul 11.05 pagi.

Persidangan di-sambong sa-mula pada pukul 11.40 pagi.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua mem-pengerusikan Meshuarat)

RANG UNDANG²

THE EMPLOYEES PROVIDENT FUND (AMENDMENT) BILL

Bachaaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Atoran Urusan meshuarat di-bachakan bagi menyambong sa-mula perbahathan yang di-tanggohkan atas masaalah, Bahawa The Employees Provident Fund (Amendment) Bill di-bachakan kali yang kedua (19hb Ogos, 1968).

Perbahathan di-sambong sa-mula.

Dr Tan Chee Khoon (Batu) (*dengan izin*): Mr Speaker, Sir, with your permission, may I recapitulate a little of what I said yesterday. Yesterday I stated that our public debt in this country amounts to \$3,600 million and that from the published statements of the EPF Board at the end of 1965, the EPF had invested about \$1,214 million in quoted investments, meaning that most of it had gone into the domestic loans floated by the Government. Therefore, of the public debt of \$3,600 million, one-third comes from the savings of the workers of this country. As such, the Minister of Finance, in particular, should be very grateful to the workers of this country for having contributed so much to the development of this country and not rail

against the workers whenever they ask for a justifiable increase in wages.

Yesterday also, Mr Speaker, Sir, I pointed out the unsatisfactory nature of the existing legislation with regard to the withdrawal of EPF funds on medical grounds. I pointed out that this question of gainful employment virtually means that a person can be blind in both eyes, can be without both arms, can be without both legs and yet under the existing legislation be denied withdrawal of his EPF funds. Apart from that, Mr Speaker, Sir, I wish to point out that, apart from physical disabilities which can happen to anyone of us, there is the question of certification on other medical grounds and I pointed out yesterday that virtually a person will have to be at death's door before he can be certified as being fit to receive his EPF contributions.

If that happens, of course, that is of no use to the contributor because he may well receive permission to withdraw his EPF funds but then he may not live to see the day when he can use the money from the EPF. Consequently, I urge on the Parliamentary Secretary to the Minister of Finance to look into this question of medical certification. Time and again it has happened when a consultant either, in the Government service or outside in private practice has certified a person as being unfit for work. But, unfortunately, under the existing legislation these certificates, although signed by recognised consultants, both in the Government service and in the private sector, have been rejected by the Medical Boards on account of the interpretation of the existing legislation.

Mr Speaker, Sir, I pointed out also that the Malayan Medical Association has written to the Manager of the EPF Board regarding this question of medical certification, and with your permission, Sir, I wish to read that letter. It reads:

"The Manager,
Employees Provident Fund,
Petaling Jaya.

Dear Sir,

The Malayan Medical Association understands that the Government intends to make certain amendments to the EPF

Ordinance in the near future. If this is the case, the Malayan Medical Association wishes to propose amendments to the Ordinance on these two points:

(1) The Malayan Medical Association wishes the EPF Ordinance to recognise that every contributor to the EPF has a right to be examined and certified by his family doctor or any registered practitioner of the contributor's choice. While allowing this the Ordinance should provide that, where necessary, the Manager of the EPF has powers to appoint Medical Board referees to review medical certificates submitted by contributors to make claims on the Fund or withdraw their contributions before the retirement age of 55. The Medical Board of referees shall consist of the following in each State or region: One practitioner appointed by the Manager of the EPF from the Medical practitioners in the State; one medical practitioner from a panel of doctors in the State submitted to the Manager of EPF by the Malayan Medical Association; one consultant medical practitioner who has experience in the illness or disability specified in the medical certificate for review who shall be appointed by the Manager from a panel of consultants in Government service and private practice.

(2) The Malayan Medical Association wishes to recommend that the medical certificate for withdrawal from the Fund on the grounds of illness before the age of 55 be amended as in the enclosed proforma. The present medical certificate is too harsh and does not allow the withdrawal of contributions unless in the opinion of the doctor the patient is incapable of work of any kind for the rest of his life. Doctors find great difficulty in certifying on these strict criteria. There are instances where the contributor who is ill is unlikely to be employed again because of his age and nature of work and not only to his illness cannot be certified as eligible to withdraw. The question of whether certain illness which is likely to shorten life and prevent a man from living up to the retirement age of 55 but not preventing from working should not be made grounds for his withdrawing from the Fund is debatable.

Other instances where a person's illness like chronic pulmonary emphysema and bronchial asthma or chronic heart disease which prevent the man from regular employment for most of the year also cause difficulties in certification. While recognising that the intention of the EPF is an old age benefit or pension or saving for retirement should not in any way be interfered with except in special circumstances the certifying medical practitioner and the Board of Medical Referees should be given sufficient latitude to consider the social circumstances of the contributor together with his disability or illness in cases where the need for withdrawal from

the Funds is great before the age of 55. As time goes on the Board of Medical Referees will set a series of criteria as precedence for the guidance of medical practitioners certifying contributors who wish to withdraw on grounds of illness.

The Malayan Medical Association hopes that you will put forward these recommendations to the Government or to your Board for approval.

(Sgd.) DR S. PARAMPALAM,
Hon. General Secretary,
Malayan Medical Association"

Mr Speaker, Sir, it is the consensus of opinion of the Medical profession that the existing Ordinance where medical certification for withdrawal of funds before the age of 55 is too restricted and does not allow the medical practitioner to certify cases for withdrawal when in his opinion the contributor is not able to do the kind of work he has been used to doing. Apart from this unsatisfactory nature of the medical certification, Mr Speaker, Sir, is the constitution of the Medical Board of Referees. Under the existing legislation it states that whenever there is doubt the Manager of the EPF refers the case to an *ad hoc* committee. Now, this is very unsatisfactory because then you will have to set up an *ad hoc* committee for every case that comes along. The Malayan Medical Association has proposed a Board to be organised on the basis of a State or a region, which is more satisfactory. The other thing the Medical Board of Referees as constituted now is the relic of the colonial days. In days before Merdeka, the British Raj saw to it that most of these boards have been constituted from people amongst the *orang putehs* practising in this country. There is no reason why this practice should be continued when there are adequate medical practitioners in this country who can serve usefully and eminently in these Medical Board of Referees. I would urge these considerations to the Parliamentary Secretary to the Minister of Finance, so that he will forward these views of the Malayan Medical Association to the Manager of the EPF to see that appropriate amendments to the existing legislation are brought to this House at a later date.

The other thing that I wish to speak on, Mr Speaker, Sir, is this question of evasion. Now, it is an irony that while the E.P.F. has been set up for the benefit of the workers of this country, unfortunately many a time I have come across cases where the workers have been made victims of the rapacity of the employers in this country, and far from benefiting from the E.P.F., in many instances they have suffered, in that that which they have contributed has not been given to them. It happens like this, Mr Speaker, Sir. The employer tells the worker, "Look here, you know there is an E.P.F. now, you contribute 5% and I contribute 5%." The employer then proceeds to collect the 5% from the employee and instead of paying it into the E.P.F. he keeps it in his pocket and thereby one can see how the poor humble worker has been diddled—literally he has been diddled.

Apart from this, very often because of the laxity on the part of the Ministry of Labour, which was before in charge of the investigations about evasions, now it has been transferred to the E.P.F. itself, the employer in many instances has taken 5% from the employee, given 5% of his own and sent the money to the E.P.F. But sometimes for almost a year and, in some instances I have come across, two years in succession, he has not given either his contribution or the employee's contribution. He has collected every month from the employee, but he has not given either the employee's contribution or his own contribution to the E.P.F. Now, this has been revealed from the statements that have come from the E.P.F. The employee is told, "Look here, in 1963 your contribution for that year is so much, your balance at the end of the year is so much. In 1964 and 1965 there is a blank, where your contributions and employer's contributions are concerned, it is a blank. In 1966 and 1967 these are your contributions, and these are the balances standing to your credit." When one considers that the employee has been in continuous employment throughout, one can see there has been fraudulent practice on the part of the employer,

but unfortunately when the employee has gone to the E.P.F. to make his complaint, the E.P.F., instead of saying that they will make rigorous investigations to find out whether there has been malpractice, the E.P.F., in one instance that I know of, has told a group of workers in a bus company, "You must go and find out from the employer what has happened". Surely, it is the job of the E.P.F. to make investigations to call up the employer and say, "Look here, this has been stated by the employee. He has been in your employ continuously all these years. Why is it that for 1964 and 1965 there has been no contributions either from you or from the employee?"

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Could the Honourable Member give a specific instance about the last allegation?

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, I shall gladly give it to the Honourable the Parliamentary Secretary to the Minister of Finance. It is not my intention to blacken the name of any employer, I will willingly give it to him, and he can easily check it up. I am glad to say that in this instance presumably the E.P.F., because they know that most of these things would be washed in public at this sitting of the House, has taken action now and told the employees that they will look into this matter, whereas before they had told the employees, "Look here, you go and see your employer and find out what has happened".

Mr Speaker, Sir, the other thing is with regard to the Bill itself, it talks about increases on either side over and above the 5% that is stipulated in the law. I do hope that the Government will recognise the fact that 5% on the part of the employer does not go a long way towards providing a retirement benefit for the workers of this country. I believe about a month ago, the Manager of the E.P.F. had stated that most of the credit standing in favour of the contributors when they retire at the age of 55 or 50, is in the region of less than \$2,000. Now, \$2,000 in these days of inflated values of consumer goods will not go a long way towards providing for the retirement benefit at

the age of 55, and I do hope that at a later stage the Government will find its way into introducing legislation to increase the contributions of the employers. Instead of 5%, the Government, for example, can ask them to increase their contributions to 7½%, seeing that quite a number of statutory bodies in this country have their contributions to the Provident Fund either in the region of 10% or even of 15%. Consequently, I do feel that the employers can well bear the weight of another 2½% as part of their contributions for the employees to the E.P.F.

Finally, Mr Speaker, Sir, I wish to touch on the selection of representatives from employees to sit on the E.P.F. Board. In the past there has been some *suhas* over this question of employees' representatives sitting on the Board of the E.P.F. The employees organisation in this case, namely the M.T.U.C., has sent in a list of candidates whom they wish to be considered for selection to sit on the E.P.F. Board, but unfortunately the Minister in his wisdom has chosen very often to ignore the candidates put forward by the M.T.U.C. and has chosen people who perhaps do not enjoy the confidence of the Trade Union Congress. I do hope that in the years to come, when the Minister of Finance makes replacements to the E.P.F. Board or appoints people to the E.P.F. Board, at least where the employees' representatives are concerned, he will take into consideration the representations made by the M.T.U.C. and not go outside of the representations of the M.T.U.C. to select people to sit on the E.P.F. Board as representing the employees' side. Thank you.

Dato' Dr Haji Megat Khas (Kuala Kangsar): Tuan Yang di-Pertua, saya ingin memberi pandangan di-atas pindaan yang telah di-kemukakan di-Dewan ini berkenaan dengan Kumpulan Simpanan Wang Pekerja². Satu daripada-nya ia-lah syarat² bagi mengeluarkan wang yang terkumpul itu sangat-lah ketat ia-itu hanya apabila penyimpan itu sampai kepada umur 55 tahun baharu-lah dapat mereka itu menikmati wang² yang telah terkumpul beberapa tahun yang

terlebeh dahulu daripada itu, walhal sa-bagaimana yang di-ketahui ia-itu di-dalam pejabat² Kerajaan kita boleh meminta bersara apabila umur meningkat 50 tahun.

Dan perkara yang kedua, kalau sudah boleh perkara umur ini di-pinda untuk mengeluarkan wang itu, maka hendak-lah di-kurangkan, di-samakan, dengan optional age of retirement seperti mana yang ada di-dalam pejabat² Kerajaan sendiri ia-itu daripada umur 55 kepada 50 tahun. Berkaitan dengan ini juga saya suka-lah hendak menyatakan ia-itu banyak pekerja² dalam perusahaan, mithal-nya lombong-kah, atau sharikat², memberhentikan pekerja-nya, mereka itu payah hendak menchari kerja yang lain walhal umur sudah berlebehan dan banyak-lah tahun-nya mereka itu tergantung dengan tidak ada mendapat nafkah yang lain dan usaha-nya menantikan sampai umur 55 tahun itu juga baharu-lah dapat di-keluarkan wang itu. Jadi, saya minta-lah kalau sa-kira-nya dapat di-longgarkan sedikit. Kalau-lah sa-kira-nya sa-orang pekerja itu tidak dapat bekerja di-dalam beberapa tahun walau pun umur-nya lebeh kurang daripada umur 50 tahun itu hendak-lah permintaan mereka itu di-timbangan. Dan masa sekarang ini langsung tidak boleh, dan bagi pehak doktor² yang memberikan certificate pun tidak berani mereka itu memberikan certificate kerana tidak ada kerja walhal kerja tidak ada. Anak isteri hendak di-tanggung makan, nafkah pun tidak ada, hendak ditunggu wang daripada Kumpulan Simpanan Pekerja² ini beberapa tahun lagi baharu dapat. Jadi, saya minta kalau dapat di-dalam pindaan ini di-kemukakan ia-itu kalau-lah sa-kira-nya orang² itu apabila berhenti bekerja tidak dapat kerja, atau menchari kerja atau pun tidak boleh bekerja bukan-nya fasal sakit, tetapi tidak ada kerja, minta-lah pada masa itu di-timbangan permintaan-nya supaya menjadi pertolongan kepada dia, wang yang telah di-kumpulkan dalam Kumpulan Wang itu.

Sa-lain daripada itu juga saya rasa ia-itu di-dalam Jabatan Kumpulan Simpanan Pekerja ini tiap² permintaan

mengeluarkan wang itu ada-lah di-semak dan di-kaji sa-mula walau sa-kali pun certificate atau pun sijil daripada doktor private telah dihantar. Ini telah menjadi satu perkara yang besar di-kalangan doktor sendiri kerana doktor² yang telah ditugaskan oleh Jabatan Kumpulan Wang Pekerja ini ia-lah kawan mereka itu juga dan kalau sa-kira-nya sa-orang doktor membatalkan sa-orang lagi punya sijil atau pun akuan berma'ana mereka itu tidak ada-lah bersatu padu walhal-nya kita berkehendakkan di-dalam kumpulan doktor² sendiri ada pengertian yang sama. Jadi, di-situ-lah perkara yang mushkil yang telah berlaku beberapa tahun yang lalu yang di-harapkan dapat di-perbaiki sementara kita mengadakan pindaan yang di-kemukakan di-Dewan ini pada kali ini. Terima kaseh.

Tuan Mohd. Zahir bin Haji Ismail (Sungai Patani): Tuan Yang di-Pertua, Employees Provident Fund yang sekarang di-jalankan di-negara kita telah pun menjadi satu institution yang boleh di-megah²kan. Ia telah pun menjadi satu security kepada orang² makan gaji dan telah memberi jaminan kepada mereka bahawa bila mereka tua kelak atau tiada boleh bekerja lagi kerana sakit, maka mereka akan mendapat wang dari Fund ini untuk menolong mereka. Pindaan² yang di-minta seperti yang terkandung di-dalam Bill ini ada-lah mustahak untuk melichinkan lagi perjalanan Undang² ini. Samasa itu juga kita berharap Kerajaan menchari segala ikhtiar dari satu masa ka-satu masa untuk mengelokkan lagi perjalanan Fund ini, dan dengan demikian menambahkan faedah²-nya kepada pekerja².

Saya suka hendak mengeshorkan kepada Kerajaan, jika mungkin, hendak-lah Kerajaan mengkaji di-atas kemungkinan wang bayaran Provident Fund ini di-jadikan sa-bagai bayaran insurance nyawa dan insurance accident kepada ahli² itu bersama². Umpama-nya, sa-orang pekerja itu membayarkan bahagian-nya \$20.00 dan majikan-nya membayar bahagian-nya pula \$20.00. Saya memohon Kerajaan menimbangkan sama ada mungkin atau tidak wang \$40.00 ini di-jadikan sa-

bagai wang pembayaran insurance nyawa dan insurance accident ahli itu bersama². Jika takdir-nya ahli itu meninggal dunia sa-belum ia menerima balek wang-nya itu, maka warith² ahli itu boleh menerima kesemua wang simpanan ahli itu dan sa-jumlah wang ansoran nyawa ahli itu berasaskan kapada lama dan banyak wang pembayaran-nya ia-itu seperti yang lazim di-bayar oleh mana² kompani insurance nyawa. Atau jika ahli itu mendapat kemalangan maka ahli itu akan mendapat bayaran sa-takat mana yang di-bayar oleh kompani insurance private dengan berasaskan kapada terok-nya kemalangan itu dan pembayaran yang di-perbuat oleh ahli itu dan lama masa-nya.

Jika untok insurance ini pembayaran bagi pehak pekerja dan majikan kena di-tambahkan sadikit lagi, maka saya berharap Kerajaan akan bertanya kapada orang ramai dan pada fikiran saya orang ramai akan menyokong penambahan ini jika penambahan ini sa-kadar yang berpatutan. Jika kita boleh menjalankan insurance pekerja² ini, Tuan Yang di-Pertua, kita akan boleh berganjak E.P.F. kapada satu darjat lagi ia-itu ka-darjat national insurance atau insurance kebangsaan yang demikian memperkuatkan lagi social security warganegara kita.

Lagi satu perkara yang saya suka hendak kemukakan bagi pertimbangan Kerajaan ia-lah berkenaan dengan nominee atau penama yang sa-orang ahli fund di-kehendaki menamakan-nya di-dalam satu kad E.P.F. Jika ahli itu mati sa-belum ia menerima balek akan wang-nya, maka nominee-nya akan menerima wang itu dengan tidak payah di-ambil surat kuasa si-mati itu. Chara ini ada baik-nya kerana wang itu boleh di-ambil keluar oleh nominee-nya dengan segera, oleh sebab dengan tiada payah pergi ka-mahkamah mengambil surat kuasa. Ini akan menolong kapada warith² si-mati jika mereka itu ada-lah di-dalam kesusahan dan berkehendakkan kapada pertolongan wang dengan segera. Tetapi pada masa itu ada kala-nya menjadi burok akibat, mithal-nya, jika nominee itu mengambil kesemua wang itu dan di-pergunakan untok faedah diri-nya sendiri. Ia tidak

mahu membayar apa² pun yang sepatutnya kepada mana² warith si-mati yang lain² yang berkehendakkan kepada pertolongan itu.

Lazimnya perkara itu berlaku jika si-mati mempunyai isteri lebeh dari satu dan nominee-nya itu salah seorang daripada isteri-nya. Maka terjadilah isteri atau isteri²-nya yang bukan nominee itu dan anak² mereka itu akan teraniaya kerana tidak dapat menerima apa² bahagian daripada wang itu. Ada kala-nya nominee-nya itu isteri ahli itu dan isteri-nya meninggal dunia terlebih dahulu, kemudian ahli itu telah mengubahkan nominee itu kepada anak sulong, lepas itu ahli itu berkahwin lain pula dan mendapat anak² lagi. Ada kemungkinan anak sulong ahli itu tidak mahu membayar apa² pun kepada adek²-nya dengan emak tiri-nya manakala bapa-nya itu meninggal dunia. Orang² yang masuk menjadi ahli E.P.F. yang belum berkahwin lazimnya menamakan ibu atau bapa mereka menjadi nominee. Apabila ia berkahwin kelak maka ia tidak hendak tukarkan penamaan itu kepada isteri-nya atau pun suami-nya. Mereka itu takut barangkali ibu bapa mereka itu berkecil hati, dan masa itu ahli itu berkeyakinan bahawasanya ibu atau pun bapa mereka itu akan meninggal dunia terlebih dahulu. Tetapi kadang² malang tidak berbau, ahli itu mati dahulu daripada ibu bapa-nya dan ada kadang² ibu bapa-nya yang menjadi nominee² itu tidak membayar wang kepada chuchu² mereka kalau sa-kiranya mereka itu tidak berkenan kepada menantu-nya itu.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang saya sebutkan ini bukan-lah selalu berlaku, tetapi ada yang telah pun berlaku. Oleh yang demikian, itu-lah saya menhadangkan supaya Kerajaan mengkaji di-atas soal ini supaya soal nominee itu di-perbaiki muga² tidaklah orang² yang menjadi warith² kepada ahli² yang telah meninggal dunia itu teraniaya. Dan saya suka mengshorkan kalau boleh baik-lah kita serahkan pembayaran wang ahli yang mati itu kepada Pejabat Buroh yang bertanggung-jawab di-dalam perkara E.P.F. atau di-serahkan kepada Official Administrator untuk membahagikan

wang itu supaya adil dengan di-sharatkan wang itu tidak payah di-perbuat surat kuasa lebeh dahulu supaya mempercepatkan pembayaran itu.

Tuan Yang di-Pertua, satu perkara lagi yang saya hendak sebutkan ia-itu hendaklah Kerajaan mengkaji supaya membolehkan ahli² menarek keluar wang simpanan mereka untuk membeli rumah dan tanah atau membayar bayaran muka untuk pembelian rumah² dan tanah yang boleh di-beli dengan sa-chara beransor². Yang Berhormat Menteri Kewangan telah bertalu² berkata jika di-benarkan penarekan balek sa-umpama itu maka kechiwa-lah tujuan E.P.F. kerana wang itu sa-mata² di-maksudkan untuk sara nafkah ahli itu di-masa mereka itu tua, atau di-masa mereka itu tidak mampu bekerja lagi. Tuan Yang di-Pertua, sebab yang telah pun di-beri itu benar juga, tetapi harap-lah Kerajaan meneliti dan menyedari bahawa rumah tangga atau dalam bahasa Inggeris tepat-nya *home* ada-lah satu²-nya faktor yang paling mustahak di-masa tua. Rumah dan tanah jika di-beli pada hari ini akan berlipatganda harga-nya di-masa hadapan. Apa yang senang di-beli pada hari ini akan menjadi susah dan mahal pada masa hadapan. Apa yang boleh di-beli pada hari ini pada sa-kian² banyak harga-nya tidak mungkin di-beli dengan harga yang sa-banyak itu juga pada masa hadapan.

Tambahan lagi, Tuan Yang di-Pertua, kita telah pun di-beri tahu oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri bahawa Kerajaan menyokong dasar mempunyai rumah oleh pekerja². Sungguh pun Kerajaan telah mengadakan satu lagi Rang Undang² untuk meminda Undang² E.P.F. supaya membolehkan mana² ahli menarek balek wang mereka sa-takat 1/3 bahagian, tetapi pada fikiran saya pindaan itu tidak membolehkan ahli itu membeli rumah dan tanah. Sebab-nya yang pertama wang sa-takat 1/3 itu, boleh jadi, tidak boleh menchukupi untuk bayaran muka harga rumah dan tanah yang hendak di-beli-nya itu. Kedua-nya di-sharatkan manakala ahli itu telah berumur 50 tahun baharu-lah boleh ia membuat permintaan itu. Jika ahli itu telah pun berumur 50 tahun, maka

baharu ia berpeluang membeli rumah maka tentu-lah ahli itu tidak dapat menikmati hidup di-dalam rumah-nya itu dengan lama, sebab tidak berapa tahun lepas itu mengikut ukoran umur orang² kita di-sabelah sini dia akan meninggal dunia.

Oleh itu, saya suka mengshorkan jika sa-saorang ahli itu telah genap umur-nya katakan-lah 35 tahun, maka ia boleh menarek balek wang-nya untok membeli atau membayar wang muka untok rumah dan tanah. Jika di-buat bagini, Tuan Yang di-Pertua, maka kita akan memberi pertolongan lagi kepada pekerja² melalui E.P.F. Sa-lain daripada memberikan kepada mereka itu satu *home* mengikut dasar Kerajaan maka kita akan mengurangkan bebanan mereka jika mereka terpaksa membayar sewa rumah, tambahan lagi nilai harga tanah-nya akan bertambah² dan berlipat² ganda pada masa ia tua kelak dan ini-lah security dan jaminan yang lebeh kuat dan bernilai lagi daripada matawang.

Sekian-lah ucapan saya, terima kasih.

Tuan Othman bin Abdullah (Perlis Utara): Tuan Yang di-Pertua, saya juga mengambil kesempatan sedikit mengalu²kan The Employees Provident Fund (Amendment) Bill ini. Saya nampak di-sini satu harapan baharu bagi penyimpan² dalam Provident Fund dapat mengambil kembali wang simpanan-nya sa-telah umur-nya genap 50 tahun. Apa yang saya suka hendak sebutkan di-sini saya ada-lah tertarek hati dengan ucapan wakil dari Sungai Patani tadi supaya dapat Kerajaan menimbangkan perkara² yang akan memberi faedah kepada penyimpan² Provident Fund itu. Satu perkara yang saya suka hendak sebutkan di-sini bahawa banyak penyimpan² dalam Provident Fund yang sekarang ini . . .

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Bill untok menarek balek wang itu akan dikemukakan sa-lepas ini nanti.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Rang Undang² ini berkenaan dengan Provident Fund sahaja, tidak berkenaan dengan apa yang di-chakapkan

itu, jadi tumpukan-lah pada masaalah ini sahaja.

Tuan Othman bin Abdullah: Saya hendak sebutkan sedikit sahaja. The Employees Provident Fund (Amendment) Bill ini hanya hendak shorkan sedikit sahaja ia-itu minta di-timbangkan soal penyimpan wang yang menganggor sekarang ini. Yang kedua beri timbang sa-mula kepada kaum ibu yang belum sampai umur 50 tahun yang sekarang penchen, yang berhenti kerja yang umur mereka itu kalau hendak chukup 50 tahun ma'ana-nya mereka itu sudah uzor, dia tidak dapat menikmati simpanan Provident Fund-nya. Kalau boleh di-beri sedikit pindaan ia-itu kaum ibu di-beri syarat yang lain supaya jangan sampai had umur 50 tahun.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menjawab bahathan Ahli Yang Berhormat dari Batu dalam bahasa Inggeris. Mr Speaker, Sir, the Amendment Bill before the House now is very simple and straightforward, but the Honourable Member for Batu spoke about the Employees Provident Fund Ordinance, 1951 as a whole, not confining himself to the Amendment Bill that is before the House. However, Sir, I shall reply to the few points that he has raised.

While it is true that the E.P.F. is a substantial subscriber to loans floated by the Government, it must be borne in mind that half of all E.P.F. contributions come from employers of whom Government is the largest. It is also pertinent to bear in mind when speaking of the assets of the Fund that it is made up of three constituent parts, namely, the employees' share of contributions, the employers' share of contributions and interest earned mainly from Government. Thus it is misleading to say that a third of Government loans are of workers' money. Less than one-sixth represents such money.

Far from castigating the wage-earners, it will be evident from the increased rate of interest the E.P.F. Board have been able to declare annually on members' individual credit, from 2½ per cent per annum prior to 1960 to

5½ per cent for 1967, that this has been made possible by Government giving higher returns on the funds it borrows, thereby enhancing the retirement benefits of the workers.

The use of E.P.F. funds by the Government for development benefits the wage-earners and those in the lower income group. The interest paid by the Government on the one hand, and the benefit obtained from national development on the other, thus provide two harvests from one sowing for the country's working masses.

Coming to the criticisms of the Honourable Member for Batu on withdrawals on medical grounds, I must clarify that each case is judged on its own merits. The few cases he has cited are extreme examples.

Mr Speaker, Sir, the criterion applied in approving withdrawal on medical ground is whether the applicant's effective working life has come to an end. If there is the likelihood that such an applicant can be employed, his withdrawal will not be approved. In each and every case the medical ground is related to the withdrawal of applicant. A young man who has become blind in both eyes or lost two of his limbs is not in the same predicament as an elderly person in the same situation. The younger man has the expectation of adapting himself to his new situation whereas the elderly person has not. Therefore, while the younger man may not succeed in withdrawing his credit, the elderly man will. To cite extreme cases in oversimplified terms can present a very misleading picture. The age of a withdrawal applicant is as important as his physical disability.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat dari Kuala Kangsar membahaskan syarat mengeluarkan wang ini terlalu ketat ya'ani apabila sampai pada umur 55 tahun baharu boleh dikeluarkan. Saya harap Ahli Yang Berhormat itu merojokkan kepada Rang Undang² yang akan di-bahathkan selepas ini nanti ya'ani Rang Undang² Pindaan E.P.F. yang kedua yang membuat pindaan atas perkara yang di-bahathkan-nya itu.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat dari Kuala Kangsar juga meminta supaya jika sa-saorang pekerja itu berhenti bekerja dan tidak dapat menchari kerja lagi di-kehendaki supaya wang yang telah di-masokkan di-dalam Provident Fund ini boleh di-keluarkan, Jadi, Tuan Yang di-Pertua, kalau kita tidak menentukan sa-suatu ketetapan umum untuk boleh mengeluarkan, boleh jadi, Tuan Yang di-Pertua, sa-saorang bekerja pada masa umur 20 tahun tetapi umur 25 tahun dia berhenti, dua tiga tahun dia tidak dapat kerja dan kalau kita hendak keluarkan apabila dia tidak dapat kerja dua tiga tahun mithal-nya, maka keadaan yang sa-macham ini akan mengechewakan tujuan Kerajaan mengadakan rancangan E.P.F. ini. Jadi ini-lah sebab-nya pehak Kerajaan tidak dapat mengubah dengan bagitu tidak tentu ya'ani boleh ahli² yang memasokkan wang-nya di-dalam Provident Fund itu mengeluarkan-nya pada bila² masa dengan tidak di-tentukan had umur-nya.

Dato' Dr Haji Megat Khas: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak mengatakan bila² tidak boleh bekerja tetapi apabila sudah tua dan tidak dapat kerja. Jadi itu ada-lah berlainan sedikit daripada satu orang yang berumur 25 tahun atau 28 tahun, hampir² 40 tahun atau lebeh, kalau tidak dapat kerja kerana majikan² pilih orang muda.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, kalau sa-saorang itu telah tamat umur-nya yang boleh bekerja maka memang sudah ada provision ini di-dalam undang² yang ada. Jadi saya rasa, Tuan Yang di-Pertua, perkara yang sa-macham itu tidak payah di-timbulkan lagi sebab memang sudah ada provision-nya.

Ahli Yang Berhormat dari Sungai Patani berkata apabila genap umur 50 tahun wang yang akan di-keluarkan ia-lah 1/3 tidak menchukupi bagi membeli rumah dan tanah. Tetapi saya tidak nampak, Tuan Yang di-Pertua, kalau di-benarkan penyumbang² E.P.F. ini mengeluarkan wang-nya pada ketika umur-nya 35 tahun boleh menchukupi untuk membeli tanah dan

rumah. Jadi Ahli Yang Berhormat itu menandatangani supaya wang ini boleh di-keluarkan apabila sa-saorang itu berumur 35 tahun untuk ranchangan tanah, membeli tanah dan tapak rumah. Saya fikir, Tuan Yang di-Pertua, timbul-lah keadaan² kesulitan yang lain. Mithalnya kalau sa-orang itu bekerja hanya baharu beberapa tahun ya'ani bila sampai umur 35 tahun hendak di-keluarkan wang-nya itu, maka saya perchaya wang yang di-kumpulkan didalam beberapa tahun sengkak ini sudah tentu-lah tidak menchukupi dan kalau dengan yang demikian hendak membeli harta pun tidak chukup, hendak membeli rumah pun tidak chukup, sedangkan sa-bagai suatu hasil simpanan masa tua chita² ini telah di-kechewakan.

Tuan Yang di-Pertua, untuk mengulung ucapan saya ini, mana pendapat² yang di-fikirkan oleh pehak Kerajaan membena, berguna, akan diberikan pertimbangan.

Usul di-kemuka bagi di-putuskan, dan di-setujukan.

Rang Undang² di-bachakan kali yang kedua dan di-serahkan kepada Dewan sa-bagai Jawatan-kuasa.

Dewan bersidang sa-bagai Jawatan-kuasa.

Rang Undang² di-timbangan dalam Jawatan-kuasa.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Meshuarat Jawatan-kuasa*)

Fasal 1 hingga 3 menjadi sa-bahagian daripada Rang Undang².

Rang Undang² di-laporkan dengan tidak ada pindaan: di-bachakan kali yang ketiga dan di-luluskan.

THE EMPLOYEES PROVIDENT FUND (AMENDMENT) (No. 2) BILL

Bachaaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menandatangani supaya satu Rang Undang² bertajuk Rang Undang² (Pindaan) (No. 2) Kumpulan Wang Simpanan Pekerja tahun 1968 di-bacha bagi kali yang kedua.

Tujuan Rang Undang² ini ia-lah untuk meminda Sekshen 13 Ordinance Wang Kumpulan Simpanan Pekerja tahun 1961 untuk membenarkan ahli² Kumpulan Wang itu mengeluarkan 1/3 daripada wang simpanan mereka bila mereka berumur 50 tahun. Dalam bulan Disember, 1965, Persatuan Kebangsaan Pekerja² Ladang telah meluluskan satu ketetapan mendesak Kerajaan supaya memberi pinjaman kepada ahli² Kumpulan Wang ini yang telah membayar charum dengan tidak berhenti sa-lama 10 tahun atau lebeh untuk membeli tanah, dan membena rumah mereka sendiri. Sa-bagai hasil ketetapan ini Perbendaharaan dan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja telah mengkaji masaalah² ini dan kedua² Perbendaharaan, dan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja telah berpendapat bahawa terdapat banyak kesukaran² mentadbirkan sa-suatu ranchangan pinjaman untuk perumahan. Juga mentadbirkan ranchangan pinjaman itu akan di-bebankan perbelanjaan yang besar kepada kumpulan wang itu dan ini akan mengurangkan faedah tiap² tahun yang di-beri kepada ahli² Kumpulan Wang ini. Ahli² Kumpulan Wang ini juga akan menghadapi kesukaran membayar balek pinjaman² untuk perumahan itu kerana ini ada-lah tambahan kepada potongan kepada gaji mereka untuk charum kepada Kumpulan Wang ini yang biasa. Untuk mengelakkan dari menubuhkan ranchangan pinjaman perumahan yang akan menyebabkan beberapa kesukaran itu dan akan memakan belanja yang besar untuk gaji kakitangan² dan urusannya Perbendaharaan dan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja berpendapat bahawa lebeh baik kalau ahli² Kumpulan Wang ini di-benarkan mengeluarkan 1/3 dari jumlah wang simpanan mereka bila mereka berumur 50 tahun. Manakala 2/3 lagi dari wang mereka itu boleh di-keluarkan apabila mereka berumur 55 tahun. Memang di-aku² ranchangan ini hanya memenohi sa-bahagian daripada tuntutan ahli² kumpulan wang ini untuk menggunakan wang simpanan mereka itu, tetapi ini akan dapat menolong mereka yang benar² memerlukan wang dan mereka yang berumur 50 tahun yang hendak membuat persediaan untuk bersara

apabila berumur 55 tahun. Sa-lain dari tambahan kerja kira-mengira pengeluaran lebih awal ini tidak akan menyebabkan apa² kesukaran kepada Kumpulan Wang Simpanan Pekerja.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menhadangkan.

Tuan Hamzah bin Dato' Abu Samah:
Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Dr Lim Chong Eu (Tanjong) (*dengan izin*): Mr Speaker, Sir, whilst Members of this House have taken the opportunity to bring up this question of withdrawal from the Fund on the plea of disability when debating a previous Bill, I feel that this second amendment to the Employees Provident Fund properly would be the place where one should touch on this question of the whole concept of withdrawals from the E.P.F. Sir, I would like not to waste the time of the House to take up the argument where the Honourable Parliamentary Secretary to the Minister of Finance had replied to my Honourable colleague, the Member for Batu, on this question of difficulty over the provision of medical certificates for disability as a condition of withdrawal.

Sir, this particular Bill indicates a situation whereby the Government is willing to allow of withdrawals on the consideration of age in relation to the domestic requirements of the employees concerned. So, Sir, to that extent, this particular Bill indicates a certain degree of concession on the part of the Government. However, Sir, I do not quite understand the arguments advanced by the Honourable Parliamentary Secretary to the Minister of Finance as to why the Government should not extend its degree of understanding of the employees' difficulties by taking into consideration at the same time the need for employees to withdraw part or their provident fund contributions in terms of their working ability or their disability to work, put it in whatever way you wish.

Sir, the Honourable Parliamentary Secretary to the Minister of Finance made a statement, if I am correct, to

say that the age of withdrawal should to some extent be co-ordinated with a degree of physical disability and he cited, as an example, that the young man of 20 years old who became blind or became disabled in limb was in a slightly different position from a person who was 50 years old who was disabled by virtue of blindness. Sir, but he has misunderstood the plea made by the Malayan Medical Association. I only received a copy of the circular by the Malayan Medical Association today, but the plea is that it is very difficult for a doctor to provide the necessary medical certificate to enable an employee who is legitimately disabled, simply because at the present moment the terms of the E.P.F. Ordinance insists that the only condition whereby a contributor can withdraw funds is that he is disabled to the extent that he is no longer capable of further employment. Sir, even the Honourable Parliamentary Secretary to the Minister of Finance will realise that in modern times a person could very well be disabled but to a degree whereby he is not completely disabled for further employment and there are very, very few cases from the medical point of view and the medical social point of view whereby a doctor can really certify that a person can never be employed again. Sir, it is this particular provision of the existing Ordinance which has caused a great deal of discontent from the point of view of the contributors and a considerable amount of difficulties on the part of the medical practitioners in this country who have to provide the necessary certificates. So, I urge the Government seriously to give consideration to further add clauses to this Bill not only to provide for a withdrawal of 1/3 of the funds by contributors who have attained the age of 50 years but also to enable contributors to withdraw their contributions to the amount of 1/3 or more depending upon the degree of disability that they have incurred through illness or through accident and I feel that the formula of co-ordinating the number of years in which contribution has been made to the Fund in relation to the degree of disability might be a very useful formula whereby the Government can

work out an equitable way, because many contributors to the Provident Fund have felt frustrated in the past because they cannot withdraw funds in time of medical need.

Tuan Tai Kuan Yang (Kulim Bandar Baharu): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong penuh Rang Undang² yang di-kemukakan oleh Kementerian Kewangan dengan pindaan atau Employees Provident Fund (Amendment) (No. 2) Bill. Tuan Yang di-Pertua, prinsip yang berkenaan dengan amendment ini memang sangat baik, tetapi sa-orang ahli yang umur sampai 50 tahun ia ada hak mengambil ia-itu 1/3 jumlah wang yang di-simpan. Tuan Yang di-Pertua, saya berchakap bagi pehak penyimpan² dari kumpulan pendapatan yang kecil, ia-itu pekerja² yang dapat gaji yang kecil. Jumlah wang yang di-simpan oleh kumpulan pekerja ini pun sangat kecil, dan wang yang mereka boleh ambil pun sangat kurang, tidak mencukupi hendak membeli tanah, atau rumah, atau pun dia hendak hantar anak² mereka ka-universiti jikalau di-beri 1/3.

Tuan Yang di-Pertua, dengan ini saya shorkan wang yang boleh di-ambil di-naikkan sampai 50 peratus. Jadi mereka boleh ambil lebeh sedikit. Kita semua tahu kemajuan negara kita tergantung kepada pekerja² dan kita mesti menjaga keadaan mereka.

Tuan Yang di-Pertua, yang akhir sekali saya hendak minta jasa baik jikalau Rang Undang² ini di-luluskan, kita mesti ada banyak ahli² yang hendak mengambil balek wang simpanan-nya 1/3 atau 50%. Tetapi saya harap Pejabat itu jikalau dapat permintaan² mereka itu harap-lah Pejabat itu beri satu jawapan segera yang kecil kepada permintaan², dan saya harap perkara ini boleh di-jayakan. Terima kaseh.

Tuan Ramli bin Omar (Krian Darat): Tuan Yang di-Pertua, dalam menyokong pindaan kepada Undang² E.P.F. ini, saya suka pula menyatakan ia-itu sa-benar-nya dari dahulu lagi patut kita ikhtiarkan pindaan saperti ini. Pindaan saperti ini memang patut di-adakan kerana memandang kepada

pekerja² atau contributor yang makin lama makin banyak berkehendakkan pertolongan material saperti ini untuk membuat persiapan bagi menghadapi masa hadapan-nya terutama sa-kali apabila umur meningkat tua, maka sudah tentu-lah berkehendakkan rehat dan tempat perlindungan hidup.

Tuan Yang di-Pertua, bagi saya, pindaan ini memang baik pada keseluruhan-nya, tetapi ada sedikit sahaja yang saya rasa kurang, memandangkan kepada orang² yang akan mengeluarkan wang mereka, ia-itu sa-banyak manakah mereka akan dapati dengan pindaan ini. Pukul rata mengikut pengalaman yang di-jalankan oleh E.P.F. sendiri, orang² yang sampai umur 50 tahun yang membolehkan mereka mengeluarkan wang 1/3 ini tidak mempunyai banyak wang, sungguh pun mereka telah menyumbangkan kepada E.P.F. lebeh daripada 10 tahun. Kebanyakan mereka yang sudah hampir umur 50 tahun ini mempunyai wang dalam lengkongan \$2,000 atau \$3,000 sahaja. Jadi kalau mereka ada hanya \$3,000 dan boleh mengeluarkan wang sa-banyak 1/3 berma'ana dia boleh mengeluarkan wang chuma \$1,000 sahaja. Dan wang \$1,000 ini, saya tidak fikir mereka boleh membuat rumah, atau membeli tanah dan terpaksa menunggu hingga sampai umurnya 55 tahun baharu dapat mengeluarkan wang yang baki lagi sa-banyak \$2,000 dan kalau dia sambil bekerja pun hanya 5 tahun sahaja lagi. Kalau sa-belum dia contribute \$25 Majikan \$25 yang paling tinggi contribution kepada E.P.F. berma'ana-lah dalam 5 tahun contribution-nya berjumlah \$3,000. Jadi wang lama mereka tinggal berbaki \$2,000 di-champor dengan \$3,000 menjadi \$5,000 sahaja. Bukan semua pekerja² contribute \$25 tiap² bulan chuma yang bergaji besar sahaja dapat contribute \$25 sa-bulan. Jadi apa hal-nya pula lebeh² lagi kepada pekerja² yang bergaji kecil yang contribution pun kecil.

Tuan Yang di-Pertua, dalam pada itu saya suka mengeshorkan kepada Kerajaan supaya di-ikhtiarkan contribution daripada pekerja dan majikan kepada E.P.F. di-naikkan untuk menempoh

zaman yang serba serbi berkemajuan dalam 10 atau 20 tahun yang akan datang daripada sekarang di-benarkan atau supaya contribution 10% daripada pekerja² dan 10% lagi daripada majikan, oleh kerana apa yang saya dapat tahu pehak² semi-Government Department boleh membayar-nya bahkan lebih daripada 10% sa-bulan kepada pekerja²-nya, maka saya tidak fikir mengapa pehak lain² tidak boleh menurut jejak langkah Perbadanan semi-Government ini. Di-chari ikhtiar supaya tiap² sa-orang itu menyumbangkan 10% daripada jumlah gaji-nya dan pehak majikan juga contribute 10% atau had sa-tinggi²-nya supaya jumlah contribution bulanan tidak lebih daripada \$150 atau \$200 sa-bulan. Chara yang macham ini, Tuan Yang di-Pertua, saya fikir akan menampakkan dan akan memberi kesan kepada orang² yang akan menemui umur-nya sudah tua. Kira-nya mereka di-benarkan mengeluarkan wang mereka apabila sampai 50 tahun kelak, maka sudah tentu akan memberi faedah yang sa-besar²-nya kepada mereka itu.

Tuan Yang di-Pertua, kalau mengikut keadaan yang sa-benar-nya sekarang ini saya hendak buat satu pindaan dan tidak dapat membolehkan contributors membeli sa-tengah bahagian rumah sebagai wang deposit sa-kira-nya mereka tidak dapat apa hajat yang di-chita²-kan itu, maka sudah tentu kegunaan wang yang di-keluarkan itu akan disalurkan ka-tempat lain mungkin kepada yang tidak mendatangkan faedah sama sa-kali. Kita takut akan merana-lah hidup mereka nanti.

Dalam menyokong Bill ini suka saya menarek perhatian Dewan yang bahagia dan yang mulia ini kepada faedah yang di-beri kepada wang contributors sa-banyak 5½% kalau tidak salah saya pehak contributors ada yang saya dengar bersungut kerana di-beri faedah 5½% kerana mereka tahu menaruh wang fixed deposit pun mereka akan dapat 6% faedah bulat² tiap² tahun dan ada organisasi yang lain saperti Sharikat Kerjasama Pinjaman Pegawai² Kerajaan boleh mengeluarkan 6% sa-tahun kepada yuran yang tidak berapa ringgit sa-bulan.

Tuan Yang di-Pertua, jadi saya ingat lebih baik-lah pehak E.P.F. ini berikhtiar kira-nya dapat di-naikkan faedah wang² contribution bulanan pun di-naikkan saperti yang saya chadangkan ini tadi. Ini chuma hendakkan supaya kedua² pehak senang pehak pekerja apabila sampai retirement age senang dan pehak Kerajaan pun senang. Jadi, kedua² pehak senang. Dan juga ini ada-lah satu kiraan prektikal pada fikiran saya apabila sampai mengikut retirement age nanti tidak tertunggu² atau terchari² sampai wang yang sana sini bagi menghadapi masa tua pekerja² itu.

Tuan Yang di-Pertua, kita tahu Kerajaan Perikatan kita tidak hendak menyusahkan kapada siapa juga ra'ayat, tetapi ia-lah untuk menchari kemajuan atau maju menuju masa hadapan yang penuh dengan gilang-gemilang serta ditambah dengan kema'amoran.

Yang akhir-nya saya sukachita-lah pandangan yang saya memberi ulasan dalam Dewan yang mulia ini agar mendapat perhatian kapada pehak yang berkenaan dan saya menyokong Bill ini. Terima kaseh.

Tuan Haji Rahmat bin Haji Daud (Johor Bahru Barat): Yang Berhormat, Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan sa-tinggi² tahniah kapada Kementerian berkenaan, berkenaan Rang Undang² E.P.F. ini dan saya sokong 100%. Hanya satu sahaja, ahli² yang memohon 1/3 wang simpanan itu hendak-lah di-siasat lebih dahulu, oleh sebab saya takut sa-kira-nya wang² itu di-dapati oleh mereka itu, mereka itu akan membelanjakan lain daripada tujuan yang asal. Dari itu saya minta supaya pemohon² itu di-siasat dan di-minta segala surat² yang berkenaan dengan tanah atau plan² rumah yang hendak di-bena supaya dengan chukup terang baharu-lah kita beri wang itu. Kalau tidak nanti, saya takut menjadi kesusahan balek kapada ahli²-nya sendiri. Bagi pehak wanita pula patut-lah had yang 50 tahun itu di-turunkan sa-kurang²-nya 5 tahun sa-belum mereka itu penchen, sebab biasa-nya bagi pehak wanita bekerja dengan Kerajaan hanya-lah had 45 tahun sahaja. Jadi patut-lah di-turunkan hingga 40 tahun.

Dengan itu saya ucapkan terima kasih dan saya menyokong dengan sakuat²-nya.

Tuan Abdul Karim bin Abu (Melaka Selatan): Tuan Yang di-Pertua, dalam menyokong Rang Undang² ini, saya suka-lah mengambil bahagian berchakap sedikit. Pada pendapat saya bagi pehak kita memberi perlonggaran 1/3 boleh di-kembalikan bagaimana keterangan salah sa-orang daripada rakan saya tadi, ini ada-lah sangat kecil. Saya juga menyokong sa-kurang²-nya sa-paroh ia-itu 50% hendak-lah di-kembalikan sa-mula.

Tuan Yang di-Pertua, ra'ayat kita di-Malaysia ini selalu-nya meninggal dunia setakat umur 50 tahun, lebeh² pun sedikit sahaja. Jadi ada-kah Kerajaan hendak memberikan wang E.P.F. ini kepada orang yang punya sendiri atau kepada ahli warith? Jadi yang bekerja bermati² ia-lah orang yang punya diri, tetapi yang dapat senang ia-lah ahli warith yang menerima. Jadi ini kena-lah Kerajaan menimbangkan masa dia hidup patut-lah kita berikan wang atau hak dia itu. Kalau Kerajaan tidak hendak menimbangkan hal ini dengan betul, kita boleh jadi di-katakan tidak-lah begitu adil kerana tiap² sa-orang yang telah berhenti daripada kerja, dan menunggu wang E.P.F. ini telah berlaku di-mana² negeri, di-mana² kampong, tertunggu² hingga dia mati dia tidak merasa faedah daripada wang kumpulan itu. Pada pendapat saya bukan sahaja sa-paroh. Apa yang saya sokong tadi patut kita pulangkan kembali 100% wang mereka itu. Jadi ini-lah sokongan saya dan saya minta supaya Menteri yang berkenaan menukarkan daripada 1/3 kepada 1/2.

Tuan T. Mahima Singh (Port Dickson) (dengan izin): Mr Speaker, Sir, the Employees Provident Fund can be called a charter of our working people. It has given great relief to thousands of our workers and is one of the best things that has happened since Merdeka. But like every thing good, it is not perfect. This amendment that has been brought forward today is very welcome and I think it has given us an opportunity to put forward our views. I agree with some of the previous

speakers, Sir, that the loan that a worker is entitled to is what he should get provided we know that it is going to be invested in a manner that will be of help to him when he is not in a position to earn any more money. If an advance of 1/3 of his credit is given without a proper safeguard, it is quite possible that sometimes it may be very wrongly invested with the result that when he is not in a position to earn anything he has already lost what he had saved. I would agree, Sir, with the previous speakers that the loan given should be on a house or property that would be of help to the workers when he reaches the retiring age and that house or that land should be under mortgage to the EPF. At the same time, Sir, I do strongly feel that the 1/3 advance given to him would be very, very small and would not help him to buy a house or even to buy land. I am subject to correction, Sir, but even the Borneo Building Society is in a position to give a bigger percentage of loan on property that is purchased with the loans given by them. Therefore, I would suggest that loans be given even up to 75%, but the property, the house or the land that is purchased, be held under mortgage so that it is not dissipated or lost.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: It is to be given out, it is not a loan, it is a withdrawal of the contributor's own money, not loan, Mr Speaker, Sir.

Tuan T. Mahima Singh: I quite agree, Sir, I was suggesting that it should be a loan so that the money that is saved is not dissipated or lost by the time when he will not be able to earn any more. If it is given outright, he will have less coming to him when he reaches the age of 50 or 55. My suggestion was that this should be given as a loan or even if it is given outright it should be for investment purposes. Thank you, Sir.

Tuan Yang di-Pertua: Meshuarat ini di-tempohkan hingga pukul 4.00 petang ini.

Persidangan di-tempohkan pada pukul 1.00 tengah hari.

Persidangan di-sambong sa-mula pada pukul 4.10 petang.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Meshuarat*)

THE EMPLOYEES PROVIDENT FUND (AMENDMENT) (No. 2) BILL

Bachaaan Kali Yang Kedua dan Ketiga
Perbahathan di-sambong sa-mula.

Setia-usaha Parlimen kepada Menteri Kewangan (Tuan Ali bin Haji Ahmad) (*dengan izin*): Mr Speaker, Sir, it is apparent that there is misunderstanding on the purpose of this Bill. I must clarify that the Bill introduces an additional condition of withdrawal, namely, that a contributor who has attained the age of 50 years may withdraw one-third of his credit. The amount withdrawn can be used by the contributor for whatever purpose according to his need. The intention is to allow a contributor to prepare for his ultimate retirement at the age of 55 or later. The amount withdrawn can be used according to need, whether to make a down-payment on a house or to buy a land or to start a business or to continue the education of children or in any one of the numerous ways a contributor may think it prudent. The one-third credit is an absolute outright non-refundable payment from the E.P.F. to the contributor. To permit withdrawal of a larger sum or indeed any sum at an earlier age than 50 years may be a deviation from the main purpose of the E.P.F. Ordinance of providing for employee's retirement; also withdrawal of a larger proportion may leave too little for the aged employee on actual retirement. Therefore, Mr Speaker, Sir, a balance had to be struck between the need of a contributor and the means available both related to affording financial security in the old age. The Bill recognises the fact that it is desirable to permit contributors to prepare themselves for retirement in any way they wish, and that they should be in a position to do so a reasonable time ahead of actual retirement.

As to some of the suggestions by some Members, especially the Member for Batu, I would like to assure him

that the suggestions will be considered by the Government.

Usul di-kemuka bagi di-putuskan, dan di-setujukan.

Rang Undang² di-bachakan kali yang kedua dan di-serahkan kepada Dewan sa-bagai Jawatan-kuasa.

Dewan bersidang sa-bagai Jawatan-kuasa.

Rang Undang² di-timbangkan dalam Jawatan-kuasa.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Meshuarat Jawatan-kuasa*)

Fasal 1 hingga 4 di-perentahkan menjadi sa-bahagian daripada Rang Undang².

Rang Undang² di-laporkan dengan tidak ada pindaan: di-bachakan kali yang ketiga dan di-luluskan.

RANG UNDANG² PERBEKALAN TAMBAHAN (1967) (No. 2)

Bachaaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menhadangkan bahawa Rang Undang² yang bernama suatu Act bagi menggunakan wang daripada Kumpulan Wang Yang di-Satukan untuk perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan tahun 1967 dan memperuntukkan wang itu bagi maksud² yang tertentu di-bacha bagi kali yang kedua.

Fasal 2 Rang Undang² ini memberi kuasa bagi perbelanjaan tambahan sebanyak \$52,559,046 untuk perkhidmatan tahun 1967 dan jumlah ini adalah di-tunjokkan di-dalam Jadual Rang Undang² itu dan juga dalam bahagian perbelanjaan bekalan Anggaran Perbelanjaan Tambahan Yang Ketiga, 1967 yang di-bentangkan sa-bagai Kertas Perintah Bil. 37 tahun 1968. Daripada Jumlah yang di-minta untuk perbelanjaan tambahan ini, maka sa-banyak \$3,678,605 telah pun di-dahulukan daripada Kumpulan Wang Perbelanjaan Luar Jangka, kerana membuat perbelanjaan segera dan jumlah ini kena-lah di-pulangkan balek kepada Kumpulan Wang itu. Sa-bagaimana Ahli² Yang Berhormat akan perhatikan bahawa daripada jumlah

\$71,811,166 yang di-masokkan ka-dalam tambahan ini maka jumlah sa-banyak \$19,252,120 ada-lah di-kehendaki untuk membiayai belanja² perkhidmatan yang di-tanggung oleh Undang² (charged expenditure) yang memang-lah tidak termasuk di-dalam Rang Undang² Perbekalan Tambahan ini.

Anggaran asal perbelanjaan yang telah di-luluskan oleh Parlimen untuk tahun 1967 berjumlah sa-banyak \$1,828.6 juta. Jika di-kira bersama² perbelanjaan “bekalan” dan perbelanjaan “tanggung” dalam tambahan² pertama dan kedua dan dalam tambahan yang di-bentangkan sekarang ini, maka jumlah peruntukan bagi tahun 1967 ia-lah \$2,009.3 juta, tetapi jumlah perbelanjaan sa-benar-nya yang di-anggarkan ada-lah lebeh kurang \$1,910 juta.

Berkenaan dengan perbelanjaan “tanggung”, butiran yang besar sa-kali ia-lah jumlah sa-banyak \$13.8 juta di-bawah kepala T. 12—Perbendaharaan—yang kena di-belanjakan terhadap bantuan² untuk penyenggaraan Jalan² Raya Negeri, serahan sa-bahagian daripada cukai ekseptor bijeh besi kepada negeri², bayaran balek cukai kastam, bayaran kepada Sabah terhadap bantuan sa-banyak 40% daripada perkembangan hasil Persekutuan dan bantuan 30% hasil kastam kepada Sabah, oleh kerana peruntukan² di-dalam Anggaran 1967 telah tidak men-chukupi.

Kepala T. 14—Penchen, Elaun² Bersara dan Ganjaran—memerlukan wang sa-banyak \$5.1 juta yang mana \$4.3 juta daripada-nya ada-lah untuk bayaran Ganjaran² di-bawah Peratoran Penchen dan Minit² Penchen Perjawatan Malaya, dan baki sa-banyak \$0.8 juta ada-lah untuk bayaran penchen², ganjaran², bonos dan charum kepada Kumpulan Wang Balu dan anak Yatim untuk pekerja² di-Sarawak, yang telah di-dapati berlebeh daripada apa yang telah di-anggarkan dahulu.

Butiran yang besar sa-kali terhadap perbelanjaan bekalan di-dalam tambahan ini ia-lah mengenai Kepala B. 18—Bantuan² dan Pemberian² Pelajaran, yang memerlukan wang sa-

banyak \$27.8 juta yang \$15.8 juta dari-pada-nya ada-lah untuk bantuan² kepada Sekolah² Rendah dan \$12 juta untuk bantuan² kepada Sekolah² Menengah. Perbelanjaan ini ada-lah kesemua-nya bergantung kepada pendaftaran sa-benar murid² dan pada tahun 1967, pendaftaran ini telah di-dapati berlebeh daripada apa yang telah di-jangkakan.

Kepala B. 23—Perkhidmatan ‘Am Perbendaharaan—memerlukan wang sa-banyak \$23.8 juta daripada mana \$14.5 juta ada-lah bagi membiayai kerugian nilai penanaman modal sterling yang di-pegang oleh Kerajaan akibat daripada turun-nya nilai pound sterling. Namun keuntongan sa-banyak \$57.6 juta telah di-dapati atas pinjaman² sterling yang telah di-perolehi sa-belum 19hb November, 1967 akibat daripada turun-nya nilai tersebut. \$5.2 juta itu ada-lah di-kehendaki untuk pelarasan di-dalam kira² hasil terhadap suatu tuntutan yang dahulu-nya telah di-bangkitkan terhadap Singapura mengenai cukai ka-atas pendapatan bersama bagi tempoh masa dari 1hb Januari hingga 8hb Ogos, 1965, tetapi jumlah ini telah pun di-masokkan ka-dalam penyelesaian kewangan di-antara kedua² Kerajaan. Mengikut Peratoran Akaun Kerajaan yang biasa, tuntutan tersebut kena-lah di-hapuskan dengan chara mengadakan suatu peruntukan perbelanjaan oleh kerana bayaran sudah di-buat menerusi penyelesaian di-antara Kerajaan. Wang ini ada-lah di-kehendaki untuk tujuan² akaun sahaja dan tidak melibatkan apa² perbelanjaan sa-benar-nya.

Lain² keperluan di-bawah B. 23 ia-lah \$2.5 juta untuk pinjaman² kepada Negeri² Kedah dan Kelantan \$725,000 untuk menyelesaikan bayaran balek terhadap hasil Persekutuan yang di-kutip dalam tahun 1967; dan \$100,000 untuk bayaran terhadap pertarohan modal Kerajaan di-dalam Sports Pool (Malaysia) Sendirian Berhad.

Kepala B. 20—Kementerian Luar Negeri—berkehendakkan wang sa-jumlah \$282,853 untuk menambah beberapa Pechahan²-kepala oleh sebab peruntukan² di-bawah Perbelanjaan Ulangan dan Perbelanjaan Khas bagi Kementerian ini telah di-dapati tidak men-chukupi untuk tahun 1967.

Butiran² perbelanjaan yang lain didalam tambahan ini yang tidak saya huraikan ada-lah kecil jumlah²-nya jika di-bandingkan dan ini ada-lah diterangkan dengan lanjut-nya di-dalam Memorandum Perbendaharaan yang dibentangkan sa-bagai Kertas Perintah Bil. 38 tahun 1968.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menchadangkan.

Menteri Muda Perdagangan dan Perusahaan (Tuan Mohd. Taib bin Mahmud): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Dr Lim Chong Eu (Tanjong) (dengan izin): Mr Speaker, Sir, I would like to raise three points to the attention of the House and in so doing seek clarification and further explanation from the Government over what is happening.

I refer, Sir, to the references to the Supplementary Estimates in Command Paper 38, page 10, Head 23, paragraph 21, where a sum of \$100,000 is required for Government's investment in the share capital of the Sports Pool (Malaysia) Sendirian Berhad. Sir, we have heard quite recently that this particular organisation is considering winding itself up, because support for the pools apparently has not been as enthusiastic as the debate in this House over this issue suggested it to be. In the event of this organisation having to wind up, what will happen to Government's share in its capital? Will the Government in future consider very carefully the potentials of such organisations before putting sums of public money as share capital into an organisation which does not even last one year as a business concern?

Sir, the second item I wish to refer to is the one following after that, namely paragraph 22, under which an additional sum of \$2,500,000 is required as loans to the States of Kedah and Kelantan, namely \$1.5 million to the State of Kedah and \$1 million to the State of Kelantan. According to the Memorandum and according to the statement given by the Honourable Parliamentary Secretary to the Minister of Finance, these loans were made in

order to enable the States to meet deficits in their 1967 accounts and they are repayable by equated annuities as to principal and interest at 6% per annum for five years. Sir, I would urge the Government seriously to look into this question of the financial viability and stability of State Governments. In recent months, we have also heard of Government's bonus scheme to States which are supposed to have run their budgets in a proper manner where outright grants have been given, I think, to the State of Malacca and State of Penang. Sir, my plea is that where in actual fact the State Governments have run into deficits for accountable reasons, the Government's loan charge to the State should be very much more generous and, if possible, the Government should even advance these loans to be re-payable in five years without an interest charge. Sir, after all, the Federation is essentially built up upon the combination of the sovereign States, and if any one of the sovereign States of the Federation gets itself into financial deficit, I feel, Sir, that the principle should be that the Central Government without hesitation should try and assist this State in as direct a manner as possible and not be so completely business-like in its relationship and charge interest on its loan.

Sir, the last point which I would like to raise is one on which I seek more clarification and that is Head S. 63 under the Ministry of Transport, referring to the additional sum of \$52,000 that is required for keeping the post of the Co-ordinating Officer, Ports Division and his staff for one more year. Sir, I ask for this clarification with regard, in particular, to the development of the port facilities in Penang, or rather popularly known as the new deep water wharves at Butterworth.

Sir, I would like to know from the Honourable Minister of Transport what in actual fact the Research and Planning Division had advised the Ministry with regard to the feasibilities of the port at Butterworth and the deep water wharves at Butterworth. Firstly, Sir, are the deep water wharves in actual fact deep water wharves in the international sense? Sir, are 32-foot

water wharves essentially considered to be deep water wharves serving deep sea, long travelling shipping in the sense that is understood internationally? The Honourable Member for Penang Utara in yesterday's debate had referred to the possibility of Penang being a San Francisco to Kuala Lumpur. Sir, I do suggest that that is rather much in the line of a pipe dream, particularly when the wharves in Butterworth, even when they are perpetually dredged and continually dredged, do not really come up to international specifications as deep water wharves.

The second point, Sir, is on the proposal and planning for the establishment of the wharves at Butterworth. I had previously indicated that the Government's decision to convert two of the five original wharves planned into container wharves provided for a wharfage facility and a turnover at Butterworth port up to the potential of at least 25 times more than what was originally planned with the five deep water berths without containerisation berths. Sir, to what extent the development of the port correlate with the potential development of port handling in Penang and to what extent is the development of port handling at Penang correlated with the development of the hinterland with particular regard to the opening of East-West Highway? Does this particular Co-ordinating Officer take this type of problems into consideration?

The last point on which I would like to seek clarification from the Honourable Minister is that there has been some degree of concern in Penang over the news that the deep water wharves at Butterworth, even before they are opened up, are silting up. It is true, Sir, that the Chairman and the Committee of the Port Commission had tried to allay the fears of the people in Penang and the shipping community in Penang that it was within the original calculations that these wharves would silt and they have to be dredged. Sir, will the Honourable Minister tell this House, firstly, whether this Research and Planning Division was able to inform him priorly and

in advance how much silting is expected to take place per year, what degree of dredging has to take place and what is the cost of dredging that is required to maintain the port at the optimum status that was originally planned?

Tuan Ong Kee Hui (Sarawak): Mr Speaker, Sir, I would like just to make two observations on two Heads of the Bill. First of all, I would refer to Head S. 19—Education—East Malaysia under which a sum of \$465,812 is provided for the additional sum required for grants to schools. Sir, I would like to say to the Minister that I think it is time that some attention should be given to the question of the Education Grant Code. This is the Code under which aided schools and Council schools are given grants by the Government in return for taking on some of the responsibility for primary education in the case of the Local District Councils, and for secondary education in the case of aided schools. In return for taking over this responsibility, certain grants are made. As far as the normal grants by way of school fees and such like, there is little I have to say, but I think that some attention should be given to the system of grants, particularly in respect of Capital Grants. There are, I know, a large number of Local District Councils which, having taken on the responsibility of catering for primary education in the area under their jurisdiction, were carried away by their enthusiasm of discharging their responsibilities and had undertaken the building of schools where their finances did not allow them to do so. I have had occasion to examine the finances of some of these District Councils and I found that they had run into serious difficulties in trying to discharge their obligations in this particular subject. I think the Minister would do well to assist the State by going into the whole question of Capital Grants; otherwise, it would be a serious handicap to the development of Local Authorities in Sarawak, because having spent so much of the Councils' revenue on the building of new schools, they find that they have not got the money to carry out some of their other responsibilities, and in most cases they are in serious debts. In

fact, one or two Councils are already bankrupt.

The other point I wish to make, Sir, is in respect of Heads 64H Civil Aviation, where a sum of \$78,056 is required as contribution to the Air Registration Board. I suppose this refers to the Board which is responsible for the registration of aircraft and I would like to draw the attention of the Minister to the fact that we in Sabah and Sarawak are paying to the Malaysia-Singapore Airlines rates which are, I think, possibly one of the highest in the world for passengers. They compare most unfavourably with the rates in West Malaysia, and if in return for such a high rate for passenger service which is charged to the people in East Malaysia we get good service, I think we have little cause for complaint, but very often we find it very difficult even to get on an aircraft from either westwards from Kuching to Kuala Lumpur or eastwards from Kuching to Sabah, and I would be grateful if the Minister would bring some pressure to bear on the M.S.A. to improve their service on these particular sectors.

Menteri Pengangkutan (Tan Sri Haji Sardon) (*dengan izin*): Mr Speaker, Sir, I do not remember whether the Honourable Member for Tanjong was in this Honourable House when I replied at length to his own question, or probably that of some other Honourable Member from Penang on the silting of the port. If anybody is to be more concerned, it is the Penang Port Commission themselves. In fact, they have been warned by the consultants of the probable number of thousands of cubic feet to be dredged and that they would like to see that they have preparation made to dredge them. To say that because the depth is only 32 feet and cannot be recognised, as international wharves in many other countries are probably deeper than 40 feet or whatever it is, I would like to say that we have had the services of well-known consultants, who have been years working in the Penang Port Commission and they have certified them, and also feasibility studies have been taken. As a result of all

these the World Bank recognises them and we got a very good term loan from a foreign bank from Germany. As regards the concern of the Honourable Member for Tanjong, I am more concerned than he is. Let us give a trial for these three berths which will start operating from the 17th of September, and let us all wish the best for the prosperity of Penang Island and the Mainland. Anyway, Sir, I thank the Honourable Member for his observations. We will see what we can do, and on the consultants' advice, we are prepared to meet whatever future eventualities. As the feasibility studies have been done we are satisfied, and the only thing is for us to be patient to give a chance to the port to be working.

On the other matter, originally we are supposed, I believe, to have six conventional types but the Honourable Member himself is always pestering me about trying to do something about the containerisation system and what not. In fact, the Penang Port Commission is to be congratulated for taking a great step ahead. They have consulted their consultants in London and they have been in communication with the Bank who loaned them the money in Germany, within a short space of three months they have changed the idea of having these three additional instead of having two additional convertible sort of container wharves that can do the work than 25 times the capacity. It is true that we are not going to convert them until and unless the shipping companies whose ships are calling at Penang notify us that they need all these facilities for the containerisation, but we are prepared for that—and this is going to be, I think, the only one probably, other than Japan in this part of the world. I think Penang should be proud that the Penang Port Commission has taken a big step looking ahead with the march of time. In fact, we have inquiries from the Straits Steamship, who are even keen to introduce their container system between East and West Malaysia. The same thing is the case with Port Swettenham, when we have these two to three more wharves or three; we are also looking ahead to the container

types and when the time comes we can convert and buy just the cranes to be fitted in and everything will be ready for container ships.

Now, about the feasibility and about the future, I think let us all pray for success. As you know, the Penang Port Commission is not catering only for Penang Island, or the Mainland, or north of Malaysia, but particularly East Malaysia with the East-west road which I am pressing for to give top priority in the Asian Highway Conference in which it is already included. At the same time, we are also looking for any countries, any friends of ours, who are probably keen to help us with the financing, which costs hundreds of millions of dollars to get through this East-west road. But as far as the Alliance Government is concerned, we are doing our level best to see that the Port of Penang will get enough goods as we anticipated within these five years—we have the Five Year Plan. Probably, we cannot with this Five Year Plan get our East-west road, and this road as we know, also serve the southern part of Thailand. With the good railway connection and the good relation between the Thai Royal Railways and our Malayan Railways, there is every possibility of getting the goods to be exported from Southern Thailand to come over to Penang, and I am sure the Honourable Member for Tanjong and for that matter all other Honourable Members from Penang and Butterworth would be very happy to see the progress after the opening of the three berths on the 17th of September.

Now, on this additional sum to pay for the extension—of one year for the post of Co-ordinating Officer, this is not to be an expert in the Ministry but to co-ordinate the policy. Ports in Malaysia, when I simply say East and West Malaysia, are run from a difficult sort of position; with the agreement of East Malaysia, Sabah and Sarawak with West Malaysia, port is a State matter or State subject; but as far as the policy and the coordination and the raising of foreign loans, these have to go to the Federal Government and to the Ministry of Transport. Therefore, with the rapid development of ports in

Kota Kinabalu, Sandakan, Kuching and Sibul, other than those in West Malaysia, we have to have a really experienced Co-ordinating Officer on ports. That is why we had retained the late Mr Shailes who had been here for a number of years, who knew the problems about West Malaysia, and he had spent a lot of time to go to East Malaysia to help East Malaysia and to advise what is best and to work closely with the consultants. I think it was worth the money to have this extension of one year. As a result, the United Nations expert came up here with all his advice and recommendations and now we are starting with the implementation of the projects in East Malaysia.

Now, regarding the observations of the Honourable Member from Sarawak, Mr Ong, I am sorry about the services of M.S.A. We were always short of aircraft, but with the introduction of 707, two of them—I think the Comets have been relieved—from the 1st of August, we have almost everyday flights from Kuala Lumpur, Singapore, Kuching, Kota Kinabalu and back in that direction. I do not know whether the complaint that has been mentioned was before that, but despite this new time-table or new schedule, if you have still complaints, I will see to it that the Chairman will direct the Manager as to how best we can probably relieve this congestion between the two sectors mentioned just now. I can assure the Honourable Member that the M.S.A. will not stop at the two 707. By December there will be another one and that will mean more relief for the Comet until we get the 737. By next year, I do not know early next year, June or July, we have ordered five of them, and each one can take a hundred passengers, and I will make sure that the 737 will fly to Kuching and Kota Kinabalu, as the length of the airstrip there will meet with the requirements of the 737. However, I am still keen to have the Honourable Member's complaint brought up-to-date, and if there is anything more I can do, I will certainly look into the matter. I know that we get a lot of revenue but at the same time the revenue is being ploughed back

to this big capital outlay on the three 707 and five 737 cost over \$100 million, and I hope the Honourable Member will bear with me that we will improve our services. Thank you.

Menteri Muda Pelajaran (Tuan Lee Siok Yew): Tuan Yang di-Pertua, saya suka menjawab sedikit soalan tentang bantuan wang tambahan kepada sekolah di-tempatkan di-negeri Sarawak kepada Kementerian saya.

Tuan Yang di-Pertua, mengikut satu agreement ia-itu Inter-Governmental Committee Report berkenaan perbelanjaan sekolah² di-Negeri Sarawak itu ia-lah di-bantu oleh Kerajaan Sarawak akan tetapi Kerajaan Pusat boleh membantu wang sa-banyak 50 atau sampai 75%. Jikalau sa-kira-nya Ahli Yang Berhormat itu boleh menasihatkan kepada Kerajaan Negeri Sarawak boleh mengikut dasar pelajaran yang sedang di-jalankan di-Malaysia Barat mengikut dasar pelajaran Malaysia Barat ia-itu Kerajaan Negeri Sarawak boleh-lah mendapat bantuan penuh daripada Kerajaan. Inilah saya menasihatkan kepada Ahli Yang Berhormat itu membuat satu chadangan kepada Kerajaan Negeri Sarawak mengikut dasar pelajaran yang kita jalankan di-Malaysia Barat. Dari itu saya boleh memberi jaminan kepada Ahli Yang Berhormat itu tentang bantuan wang penuh daripada Kementerian Kerajaan Pusat dan boleh di-jalankan.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, mengenai perkara \$100,000 yang di-timbulkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Tanjong, wang tersebut ia-lah sa-bagai penanaman modal dalam Sports Pools (Malaysia) Sendirian Berhad dan Sports Pools ini sedang berjalan. Tidak dapat-lah saya hendak berikan penerangan yang lebeh lanjut pada hari ini dan bila sampai waktu-nya, maka Ahli Yang Berhormat itu boleh-lah di-berikan penerangan.

Berkenaan dengan loan sa-banyak \$2,500,000 kepada Negeri Kedah dan Kelantan, sa-bagaimana yang dinyatakan di-dalam Kepala S. 23 ini, ia-lah sa-bagai pinjaman kepada kedua² Negeri tersebut kerana kedua

negeri tersebut mengalami deficit dalam tahun 1967. Tentang perkara mengenakan bunga atau faedah 6 persen yang di-katakan tinggi oleh Ahli Yang Berhormat dari Tanjong, kalau saya tidak salah dengar tadi, maka suka-lah saya menyatakan perkara ini ia-lah perkara biasa dan kalau hendak kita mudahkan lagi ya'ani di-turunkan bunga-nya, atau tidak di-kenakan bunga, nombor satu sa-kali ia-lah perkara ini bukan-lah perkara yang biasa di-buat oleh Kerajaan Pusat dan yang kedua-nya, saya bimbang kalau sa-kira-nya di-hapuskan bunga seperti ini akan lebeh menggalakkan Kerajaan² Negeri terutama sa-kali Kerajaan Negeri yang deficit akan melanjutkan kerja² deficit-nya.

Usul di-kemuka bagi di-putuskan, dan di-setujukan.

Rang Undang² di-bachakan kali yang kedua.

JAWATAN-KUASA PERBEKALAN

Majlis Meshuarat menjadi Jawatan-kuasa Perbekalan.

Dewan bersidang sa-bagai Jawatan-kuasa Perbekalan.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatan-kuasa*)

JADUAL

Kepala S. 7—

Menteri Muda Kebudayaan, Belia dan Sokan (Engku Muhsein bin Abdul Kadir): Tuan Pengerusi, saya mohon mengemukakan Kepala S. 7—Jabatan Perdana Menteri sa-banyak \$47,500 dan Kepala S. 20—Kementerian Luar Negeri sa-banyak \$282,853 menjadi sa-bahagian daripada Jadual. Keterangan-nya telah ada di-dalam Kertas Perintah Nombor 38 tahun 1968.

Masaalah di-kemuka bagi di-putuskan, dan di-setujukan.

Wang sa-banyak \$47,500 untok Kepala S. 7 dan \$282,853 untok Kepala S. 20 di-perintah jadi sa-bahagian daripada Jadual.

Kepala² S. 18 dan S. 19—

Tuan Lee Siok Yew: Tuan Pengerusi, saya bangun untok menchadangkan supaya Kepala S. 18 sa-banyak

\$27,809,483 dan Kepala S. 19 sa-banyak \$465,812 di-dalam Rang Undang² Perbekalan Tambahan (1967) (No. 2), 1968 di-jadikan sa-bahagian daripada Jadual.

Keterangan² bagi peruntokan² tambahan yang di-kehendaki itu ada-lah di-jelaskan di-dalam Memorandum Perbendaharaan yang di-bentangkan sabagai Kertas Bil. 38 tahun 1968.

Masaalah di-kemuka bagi di-putuskan, dan di-setujukan.

Wang sa-banyak \$27,809,483 untok Kepala S. 18 dan \$465,812 untok Kepala S. 19 di-perintah jadi sa-bahagian daripada Jadual.

Kepala S. 23—

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Pengerusi, saya mohon menhadangkan Kepala S. 23—Perkhidmatan 'Am Perbendaharaan sa-banyak \$23,817,032 di-jadikan sa-bahagian daripada Jadual.

Keterangan lanjut ada di-bentangkan di-dalam Memorandum Perbendaharaan Kertas Perintah Bilangan 38 tahun 1968.

Masaalah di-kemuka bagi di-putuskan, dan di-setujukan.

Wang sa-banyak \$23,817,032 untok Kepala S. 23 di-perintah jadi sa-bahagian daripada Jadual.

Kepala S. 51—

Engku Muhsein bin Abdul Kadir: Tuan Pengerusi, saya mohon menhadangkan Kepala S. 51—Pesuruhjaya Tanah \$6,310 sa-bagaimana keterangan-nya ada di-terangkan di-dalam Kertas Perintah Bilangan 38 tahun 1968, menjadi sa-bahagian daripada Jadual ini.

Masaalah di-kemuka bagi di-putuskan, dan di-setujukan.

Wang sa-banyak \$6,310 untok Kepala S. 51 di-perintah jadi sa-bahagian daripada Jadual.

Kepala² S. 63 dan S. 64—

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tuan Pengerusi, saya mohon menhadangkan Kepala S. 63—Kementerian Pengangkutan \$52,000 dan Kepala S. 64—Penerbangan Awam \$78,056

menjadi sa-bahagian daripada Jadual. Keterangan² yang lebeh luas lagi telah di-nyatakan di-dalam Kertas Perintah Bilangan 38 tahun 1968.

Masaalah di-kemuka bagi di-putuskan, dan di-setujukan.

Wang sa-banyak \$52,000 untok Kepala S. 63 dan \$78,056 untok Kepala S. 64 di-perintah jadi sa-bahagian daripada Jadual.

Fasal 1 dan 2 di-perentahkan menjadi sa-bahagian daripada Rang Undang².

Rang Undang² di-laporkan dengan tidak ada pindaan: di-bachakan kali yang ketiga dan di-luluskan.

RANG UNDANG² PINJAMAN (BANK PEMBANGUNAN ASIA)

Bachaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menhadangkan bahawa Rang Undang² yang bernama "satu Act bagi membuat peruntokan untok Persekutuan atau pehak-berkuasa² berkanun tertentu mendapatkan pinjaman daripada Bank Pembangunan Asia dan untok perkara² yang bersangkutan dengan-nya" di-bacha bagi kali yang kedua.

Tuan Yang di-Pertua, satu daripada tujuan² yang besar Bank Pembangunan Asia ia-lah memberi pinjaman kepada negeri² anggota yang sedang membangun untok membiayai projek² pembangunan-nya. Malaysia ia-lah salah satu anggota Bank tersebut. Bagi mengambil peluang tersebut, Malaysia telah pun membuat beberapa permohonan untok mendapatkan pinjaman daripada Bank itu bagi maksud membiayai beberapa projek pembangunan yang berkaitan dengan rancangan bekalan ayer, kelapa sawit dan lain² lagi. Adalah di-harapkan bahawa pinjaman yang pertama yang akan di-gunakan untok Projek Bekalan Ayer di-Pulau Pinang mungkin akan dapat selesai di-uruskan dalam bulan September tahun ini. Bank itu juga sekarang sedang mengkaji beberapa permohonan yang lain yang di-kemukakan oleh Malaysia.

Untok maksud mematohi kehendak² undang², maka satu undang² mustahaklah di-luluskan untok membolehkan

Kerajaan Malaysia dan pehak-berkuasa² berkanun di-negeri ini mendapatkan pinjaman daripada Bank Pembangunan Asia untuk melaksanakan projek² pembangunannya. Rang Undang² yang di-bentangkan di-Dewan ini akan memberi kuasa kepada Kerajaan Malaysia dan pehak-berkuasa² berkanun meminjam wang daripada Bank itu dan menerima tanggungan² yang di-syaratkan mengenai pinjaman² yang akan di-perolehi.

Saya suka menegaskan di-sini bahawa Rang Undang² ini ada-lah samata² merupakan suatu perkara teknikal sahaja dan sa-mata² untuk maksud memberi kuasa undang² kepada Kerajaan Malaysia dan pehak-berkuasa² berkanun membuat perjanjian pinjaman dan jaminan dengan pehak Bank Pembangunan Asia. Suatu undang² yang serupa dengan ini memang ada sekarang ini, ia-itu Ordinance Pinjaman (Bank Antara Bangsa), 1968, yang meliputi perjanjian² pinjaman dan jaminan yang di-buat dengan pehak Bank Dunia. Suka-lah saya menambah lagi bahawa Rang Undang² ini bukan-lah chadangan yang baru, tetapi hanya-lah suatu perkara meluaskan amalan yang telah sedia ada itu dengan perkara² seperti yang baharu saya sebutkan.

Rasa-nya tidak-lah payah saya huraikan di-sini segala peruntukan Rang Undang² ini dengan lebeh lanjut lagi, kerana butir² ini ada-lah diterangkan dengan jelas-nya di-dalam huraian yang di-lampirkan bersama² Rang Undang² ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menchadangkan.

Tuan Ibrahim bin Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Dr Lim Chong Eu (dengan izin): Mr Speaker, Sir, I rise only to make one general observation and comment and I urge the Honourable Minister to give this comment consideration. In introducing the Bill, Sir, it was clearly stated that one of the first applications, if not the first application, for loan from the Asian Bank has been in connection with the development of water supply in the State of Penang. Sir, it

is with this in mind, and also with an earlier reference which I made on the Bill previous to this one, namely the question of States' financial stability and vitality, that I urge the Government to seriously consider the desirability of allowing State Governments over and above State Statutory Authorities, the same power of application of loans for development project. At the present moment, Sir, this type of Bill allows the Federal Government to contract loans, and it also allows the statutory authorities with particular reference to local authorities, to apply for these loans. Now, with regard to the statutory authorities, their applications for loans will have to be with the approval of the Minister. Sir, it may in some instances, particularly in the future, become more direct and more in consonance with the State Governments' authority if State Governments were so permitted to apply for loans with the agreement of the Federal Government.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Mr Speaker, Sir, the suggestion by the Honourable Member for Tanjong will be given due consideration.

Usul di-kemuka bagi di-putuskan, dan di-setujukan.

Rang Undang² di-bachakan kali yang kedua.

Tuan Yang di-Pertua: Persidangan di-tempohkan sa-lama 15 minit.

Persidangan di-tempohkan pada pukul 5.10 petang.

Persidangan di-sambong sa-mula pada pukul 5.35 petang.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mempengerusikan Meshuarat*)

RANG UNDANG² PINJAMAN (BANK PEMBANGUNAN ASIA)

Jawatan-kuasa

Dewan bersidang sa-bagai Jawatan-kuasa.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatan-kuasa*)

Rang Undang² di-timbangkan dalam Jawatan-kuasa.

Fasal 1 hingga 12 di-perentahkan menjadi sa-bahagian daripada Rang Undang².

Rang Undang² di-laporkan dengan tidak ada pindaan: di-bachakan kali yang ketiga dan di-luluskan.

THE ARMS (AMENDMENT) BILL

Bachaaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Menteri Ke'adilan (Tuan Bahaman bin Samsudin): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menhadangkan Rang Undang² "satu Act Senjata (Pindaan) 1968" di-bacha kali yang kedua.

Tuan Yang di-Pertua, tujuan membawa Rang Undang² ini ka-Dewan Ra'ayat telah pun di-jelaskan dalam kenyataan penjelasan bagi Rang Undang² ini ia-itu hendak meminda Act Senjata tahun 1960 untuk mengadakan satu peruntokan dalam Undang² itu ia-itu ada-lah menjadi satu kesalahan bagi sa-saorang jika ia mempunyai menyimpan atau mengawal atau membawa apa² senjata atau peluru dalam keadaan yang boleh menimbulkan sangkaan bahawa senjata, atau peluru itu telah di-gunakan, atau sedang hendak di-gunakan, atau mungkin hendak di-gunakan untuk apa² maksud yang salah pada sisi undang²: Rang Undang² ini ada-lah juga memberi kuasa kepada Mahkamah untuk menjatuhkan hukum sebat ka-atas sa-saorang yang di-dapati thabit kesalahannya melakukan kesalahan itu. Walau bagaimana pun saya suka hendak menerangkan sedikit lagi kenapa Rang Undang² ini mustahak.

Barangkali Ahli² Yang Berhormat sedia ma'alum ia-itu perbuatan menggunakan senjata api pada melakukan jenayah telah sa-makin bertambah dengan banyak-nya. Dalam rekod yang di-simpan oleh Pejabat Rekod Jenayah di-Kuala Lumpur di-dapati dalam masa enam bulan daripada 1-10-67 hingga 13-3-68, sa-banyak 243 pengaduan telah di-terima fasal senjata api di-gunakan dalam melakukan jenayah. Pukul rata empat pengaduan seperti itu di-terima pada tiap² tiga hari.

Saya juga suka hendak menerangkan ia-itu kebanyakan kumpulan² penyamun yang terkenal jahat-nya di-tang-

kap oleh Polis bukan pada masa menyamun, tetapi kerana mempunyai senjata api. Pihak Polis perchaya maseh ada banyak lagi senjata dalam simpanan penjahat². Dan lagi pihak Polis telah juga menyatakan ia-itu dalam siasatan-nya di-dapati sa-saorang itu berasa lemah dan hilang semangat bahkan tiada dapat hendak membuat apa² pada masa ia berhadapan dengan sa-orang penyamun yang bersenjatakan pistol. Dalam keadaan demikian orang itu tidak-lah ada jalan lain melainkan terpaksa mengikut sahaja kehendak² penyamun yang bersenjata itu. Oleh hal yang demikian nyata-lah ia-itu hukuman yang di-kenakan sekarang kerana mempunyai senjata api sa-chara yang salah pada sisi undang² boleh-lah di-katakan tiada cukup. Sekshen 9 dalam Act Senjata tahun 1960 hanya mempunyai peruntokan hukuman penjara yang boleh sampai tujuh tahun lama-nya atau hukuman denda tiada lebeh daripada \$10,000 atau kedua²-nya sa-kali bagi kesalahan seperti itu.

Oleh itu nampak-nya ada cukup alasan bagi mengemukakan suatu kesalahan baharu sa-bagaimana yang di-adakan dalam Rang Undang² ini dengan satu hukuman yang lebeh berat bagi mencheegah perbuatan penjahat² yang sa-makin banyak menggunakan senjata api. Rasa-nya hukuman yang berat hanya-lah hukuman sebat, sa-lain daripada hukuman di-bawah Undang² yang ada pada masa ini.

Saya yakin ia-itu kerana sebab² yang saya sebutkan sa-bentar tadi, Rang Undang² ini akan mendapat sokongan semua Ahli² Yang Berhormat dalam Dewan ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menhadangkan.

Menteri Pertanian dan Sharikat Kerjasama (Tuan Haji Mohd. Ghazali bin Haji Jawi): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Dr Lim Chong Eu (dengan izin): Mr Speaker, Sir, I rise to support this motion, but in so doing I would like to bring to the attention of the Honourable Minister that for this law to be effectively put into practice there

should also be an equivalent attempt on the part of Government to enforce the proper licensing of fire-arms. Sir, in his introduction of the Bill, the Honourable Minister quite specifically indicated that the purpose of this Bill, this Amendment in particular, is to take more effective action against armed robbery and the use of fire-arms for criminal purposes by human beings. Sir, I do not know whether under those circumstances there may be necessity to further amend the Bill, to provide for similar unlawful uses of fire-arms by people who use fire-arms in shooting animals.

Sir, I talk with particular reference to the need for this country to carry out a purposive plan of conservation of wild life. Fire-arms are issued in large numbers to various persons who do not use them unlawfully just for armed robbery but use them unlawfully for purposes of poaching and thereby destroying the wild life which is conserved in this country. But whether it is for wild life or whether it is for protection of society, Sir, the same law applies and the same arguments can apply. Sir, the Honourable Minister may be aware that yearly thousands of licences are issued for the purchase of fire-arms by people who apply for these licences and for permission to purchase fire-arms, for purposes of sporting and game, for purposes of protecting property and for purposes of keeping down pests which attack their property. Sir, under those circumstances the Chief Police Officer is the sole authority for issuing these licences.

So, Sir, whilst on the one hand the Government intends to impose restrictions on the unlawful use of fire-arms, I think it is only proper that Government should ensure that the issue of fire-arms and the purchase of fire-arms by individuals must be properly carried out. For example, Sir, fire-arms are issued often to individuals who claim to be members of a rightful club and they do not just possess one fire-arm but they may possess two, three or four fire-arms and they do not possess the normal fire-arms for small bore rifle target shooting, of the 14-pound type, but the special light sporting

rifles. Sir, I maintain that the issue of a fire-arm to an individual of this type under that particular application is completely erroneous and only facilitates the currency of fire-arms in this country. Sir, it is also normal that sporting clubs who use fire-arms either for purposes of target shooting or for clay-pigeon shooting should keep the fire-arms that are issued to their members within safe custody so that these fire-arms are not kept in the private individuals' homes and circulated about easily. Sir, whilst commending the purpose of this Bill, I do suggest that the easy issue of licences of fire-arms to a whole range of categories of persons who do not normally use their fire-arms specifically in the term of the Bill for the lawful purpose for which the fire-arms were issued would penalise these persons to a degree much greater than one would expect. I think the Honourable Minister can understand that there are two sides of the question: one, where the penalties are really necessary, but on the other hand, where the penalties can be excessive.

Sir, there is one instance which has come to my knowledge where in actual fact fire-arm issued to an individual was used for an unlawful purpose, namely for poaching. There is no reason why this unlawful purpose of poaching and shooting at animals cannot easily be translated into poaching against society and shooting at human beings. Sir, the objectives are the same, the drives are the same, but after the fire-arms had been deprived and the licence taken away from this particular person, on the instigations of higher up authority, the same person was given back his fire-arms and given back the use of the fire-arms and therefore the concept of lawful use of fire-arms is blurred by this type of mal-administration in the issue of licences.

I hope, Sir, that the Honourable Minister appreciates that I am not using the back-handed way of supporting him but rather in supporting him I hope that he will take this matter into consideration and look into the matter of the issue of these fire-arms, control of the use of fire-arms and also,

in particular, to enlarge upon the understanding of the term "lawful purposes" as to mean use in poaching and not only just in armed robbery.

Tuan Tajudin bin Ali (Larut Utara):

Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang² yang telah di-bawa oleh Yang Berhormat Menteri Kehakiman baharu² ini dan sa-panjang yang saya ketahui ini-lah satu langkah, atau pun chadangan yang di-bawa dalam Rumah yang berbahagia ini oleh Kerajaan dengan mendapat sokongan daripada pehak Pembangunan. Kerap kali saya dengar, Tuan Yang di-Pertua, senjata² api di-gunakan dengan senang untuk merompak orang² yang berada. Barangkali Ahli Yang Berhormat dari Tanjong berasa takut sedikit kerana orang² ini memilih orang² yang berada. Walau bagaimana pun saya dapati, Tuan Yang di-Pertua, lepas perang ini, senjata api di-gunakan berleluasa sedikit daripada sa-belum peperangan dunia yang kedua dahulu. Barangkali oleh sebab negara kita ini satu negara yang berjiran dengan negara² yang lain di-mana senjata² api senang sahaja dapat di-beli dan di-perolehi barangkali daripada market² sahaja. Jadi Rang Undang² yang telah di-kemukakan oleh Yang Berhormat Menteri ini saya rasa sangat baik dan berfaedah kepada negara kita.

Sa-suatu senjata api sampai sahaja ka-tangan orang yang tidak bertanggung-jawab susah sangat pehak polis untuk mendapat-nya kembali. Jadi kalau kita pandang sa-pintas lalu adalah Rang Undang² ini apabila dipandang oleh negara² yang bebas seperti England, atau Amerika, memang-lah hukum yang di-kenakan kepada orang² yang membawa senjata ini nampak-nya berat, ia-itu denda sampai \$10 ribu, tujuh tahun penjara dan kena pukul pula.

Menerusi akhbar, Tuan Yang di-Pertua, kita ada nampak kadang² sa-saorang yang telah di-hukum membawa senjata itu lepas sahaja di-hukum oleh mahkamah, dia berpaling ka-belakang dan gelak sahaja di-atas hukuman yang telah di-jatuhkan kepada-nya itu. Perkara ini telah lama

di-jalankan. Hakim² kita tak berupaya hendak menjatuhkan hukuman berat sangat oleh sebab ada undang² yang tertentu. Jadi hukuman ini kita tidak suka hendak menjalankannya, tetapi memandangkan bahawa orang² ini mempermain²kan sahaja undang² negara, saya rasa hukuman ini sangat berpatutan terutama sa-kali di-sebat, kalau boleh tiap² orang salah yang membawa senjata, atau pun telah digunakan kepada satu² mangsa yang tidak ada senjata.

Tuan Yang di-Pertua, lama-kelamaan kalau undang² yang keras ini tidak di-jalankan di-negara kita, saya berpendapat menerusi tayangan wayang gambar, orang² yang jahat ini akan mempelajari hendak mengadakan jenayah lebeh berat dan dahshat lagi. Sambil memandang dan memikirkan undang² ini, saya berpendapat, Tuan Yang di-Pertua, patut sangat Menteri yang berkenaan berfikir bahawa wayang² gambar yang menyangkan chara² jenayah yang di-jalankan memakai senjata api itu patut, saya rasa, masanya sudah tiba di-mana kita kalau tidak sekat sama sa-kali di-censor supaya pelajaran menyamun yang menggunakan senjata api ini dengan chara mengganas dapat di-kawal. Kerana kita dapati, Tuan Yang di-Pertua, banyak-nya samun atau pun jenayah memakai senjata api ini kalau kita perhatikan dengan halus, maka kita dapati kebanyakan pelajaran yang mereka jalankan itu ia-lah pelajaran² yang mereka dapati daripada wayang gambar. Oleh hal yang demikian, Tuan Yang di-Pertua, sambil menyokong Rang Undang² ini, saya memikirkan ada perkara² yang lain, ia-itu seperti mencensor wayang gambar dan juga memeriksa ashkar² terutama sa-kali yang datang daripada luar negeri kadang² kita dapati ada-lah senjata² ini datang-nya, atau pun dapat di-beli oleh orang² warganegara kita ini daripada ashkar² negeri asing.

Walaupun bagaimana pun, Tuan Yang di-Pertua, saya sangat berbangga dan berpuas hati dengan tindakan yang telah di-jalankan oleh pehak polis kita, tetapi seperti yang saya telah nyatakan terlebih dahulu tadi satu² senjata itu apabila di-dapati dalam tangan orang

yang tidak bertanggung-jawab, maka terpaksa-lah pehak polis kita memakai masa yang panjang, duit yang banyak kerana mendapatkan senjata itu kembali dan dengan ada-nya Rang Undang² yang sa-bagini berat hukumannya, bukan-lah tujuan Kerajaan kita, saya rasa, Tuan Yang di-Pertua, hendak menjatuhkan hukuman ini bahkan chuma hendak menakutkan orang² yang berchadang hendak menggunakan senjata api. Sekian, terima kaseh.

Dato' Dr Haji Megat Khas (Kuala Kangsar): Tuan Yang di-Pertua, saya juga beserta turut memberi sokongan yang penoh kepada Rang Undang² dan pindaan atas Arms Bill yang telah dikemukakan oleh Menteri Ke'adilan di-dalam Rumah ini dan saya rasa ia-itu perkara² yang telah di-bawa oleh sahabat saya dari Tanjong tadi tidak-lah bagitu benar, kerana beberapa tahun yang lalu tidak kurang daripada 40 tahun yang lalu ia-itu pada masa penjajah dahulu lagi orang yang hendak mendapat senjata api ini dengan halal, dengan chara membeli, atau bertukar nama, ada-lah satu perkara yang susah dan Ahli Yang Berhormat itu tadi telah menyatakan ia-itu senapang² patah ini, yang di-gunakan dengan banyak kerana memelihara kan pertanian dan juga perusaha an di-kampung² di-dalam kawasan luar bandar dan di-dalam bandar saperti kata beliau tadi di-gunakan dalam bahagian soka n. Yang di-takuti sangat ia-lah senjata api yang kechil sa-bagai pistol, atau pun revolver yang boleh di-sorokkan di-dalam poket seluar, atau pun di-dalam poket baju yang mana kita dengar dan kita bacha pada tiap² hari di-gunakan oleh penjahat² untok menjalankan perkara² jenayah saperti menyamun dan merompak.

Saya menguchapkan sa-tinggi² tahniah kepada chermat dan teliti yang telah di-jalankan oleh Penguasa Polis di-dalam perkara mengeluarkan lesen² baharu atau lesen² lama yang hendak di-baharukan kepada mereka² yang mempunyai senjata walau pun senapang panjang, atau senapang patah atau rifle dan juga senjata² api yang kechil, kerana mereka itu tiap² tahun telah menyemak keadaan orang yang

meminta itu. Sa-hinggakan di-tanya di-mana-kah tuan hendak simpan kalau dapat. Bagi pehak diri saya sendiri, saya kata saya simpan dalam peti besi. Kalau sa-kira-nya orang datang hendak merompak, saya pun tidak dapat hendak buat apa, pistol ada dalam peti besi, kena buka peti besi dahulu, baharu boleh ambil. Jadi atoran ini ada-lah membuktikan chermat Polis. Jadi kita pun tidak berapa berguna senjata itu walau sakali pun ada di-dalam rumah atau pun di-dalam simpanan kita sendiri. Tetapi apa yang saya bimbangkan macham mana sahabat saya dari Larut Utara tadi telah mengatakan ia-itu banyak senjata api yang haram telah di-bawa ka-dalam negeri ini dan dapat di-beli dan di-punyai oleh orang² yang tidak harus mendapat-nya.

Di-sini Kerajaan hendak menjalankan segala upaya dan usaha supaya mencheegah kemasokan senjata² yang haram ini yang selalu di-gunakan oleh penjahat² yang menjalankan rompak dan samun itu.

Sa-lain daripada itu, saya juga bersetuju-lah dengan sahabat saya dari Larut Utara tadi ia-itu pemuda² dan pemudi² juga di-dalam negara kita ini pada hari ini tersangat-lah terpengaruh oleh tayangan wayang² gambar, walau pun di-dalam panggong² wayang, atau pun di-rumah² sendiri dengan menerusi talivishen kerana mereka itu melihat tembakan dan mereka itu juga merasa hendak meniru sama. Jadi perkara yang sa-macham ini ia-lah tidak dapat hendak di-elakkan, melainkan kita tahan tayangan wayang gambar yang sa-macham itu dan di-kawal sedikit daripada masa² yang lalu. Rasa saya ini-lah perkara yang menjadi pokok bukan-nya senjata² api panjang macham senapang patah yang di-kehendaki di-sini kerana kita memikul hendak membawa-nya itu orang pun sudah tahu, orang sudah beringat. Tetapi yang kechil² ini ada yang 6 inchi, ini yang kita takut, tidak nampak jika sa-kira-nya di-simpan dalam kochek pun. Jadi saya rasa kalau sa-kira-nya kita tahan orang² yang betul², yang benar yang mempunyai tanah² yang di-tanam yang hendak membunuh binatang² yang

memusnahkan tanaman² mereka itu dengan menggunakan senjata api panjang itu tidak ada ma'ana-lah kita menggerakkan ra'ayat kita menyuroh mereka itu bertanam dan berchuchok dan memelihara segala²-nya untuk kesenangan negara pada umum-nya.

Jadi dengan itu saya lagi sa-kali menguchapkan terima kaseh dan menyokong dengan sa-penoh²-nya pindaan yang telah di-bawa oleh Menteri Ke'adilan itu.

Tuan Haji Rahmat bin Haji Daud (Johor Bahru Barat): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong dan memberi tahniah kepada Kementerian Kehakiman kerana membawa Rang Undang² ini, tetapi kalau saya pandang pindaan ini ia-itu hanya tambahan dengan hukuman sebat sahaja. Saya mengeshorkan supaya 7 tahun itu di-tambah lagi 3 tahun sa-hingga 10 tahun dan di-tentukan hukuman sebat-nya, sa-kurang²-nya 30 kali sebat, kerana kalau 10 tahun jail tidak menjadi apa² pun kepada mereka itu.

Tujuan mereka membawa senjata sa-chara haram dan merompak, tidaklah lain dan tidak bukan kerana hendak mengugut dan membunuh, kalau mereka itu mempertahankan harta-nya yang hendak di-rompak. Jadi tujuan hendak membunuh, sama juga sudah membunuh kalau tidak di-beri apa yang di-rompak, sudah tentu senjata itu akan di-letupkan atau di-tujukan kepada mangsa-nya. Hukuman 10 tahun itu saya fikir pun chukup rendah. Saya shorkan hukuman jail lebeh tinggi dari itu lagi, tetapi sebat di-kenakan 30 kali. Sakira-nya mereka itu keluar balek apabila telah di-hukum, daripada jel dan mereka buat lagi pekerjaan merompak bersenjata. Saya shorkan supaya satu² undang² yang lebeh keras daripada ini, ia-itu mereka itu di-kenakan hukum gantong sahaja. Kita tidak hendak lagi menyimpan orang² yang merosakkan, ketenteraman dan keamanan dalam negara kita. Di-sabelah negeri Arab sana terutama sa-kali Negeri Saudi Arabia kalau orang yang menyimpan senjata dan chuba hendak membunuh, mereka akan di-gantong di-hadapan masjid.

Jadi kalau di-sini kita hukuman sa-macam itu saya perchaya penjahat² akan takut hendak merompak, mereka akan berfikir dua kali. Dari itu saya harap supaya hukuman jel itu di-tambah lagi 3 tahun dan hukuman sebat di-tetapkan 30 kali sebat, tidak hanya dua atau tiga kali sebat, ini tidak berguna sama sa-kali—30 kali sebat sa-kurang²-nya baharu memberi bekas. Terima kaseh.

Tuan Haji Zakaria bin Haji Mohd. Taib (Langat): Tuan Yang di-Pertua, saya juga menyokong Bill atau pindaan ini dan menguchapkan tahniah kepada Yang Berhormat Menteri kerana telah dapat mengemukakan satu pindaan yang sangat baik untuk negara kita. Pindaan ini ia-lah satu daripada ikhtiar sa-bagaimana ucapan Yang Berhormat Menteri mengatakan makin banyak perbuatan kumpulan² haram merompak di-tanah ayer kita ini. Saya juga bersimpati dengan ucapan Yang Berhormat Menteri tadi, nampak-nya ia merayu supaya Bill ini di-luluskan. Saya juga suka menambah lagi, Tuan Yang di-Pertua, rompak nekat, rompak nekat dengan menggunakan senjata tajam, pisau, keris, lembing, parang, patut juga di-hukum sebat. Kita selalu dengar, khas-nya di-Kuala Lumpur ini, orang perempuan turun daripada bas beg tangan-nya di-rampas dengan menggunakan pisau, bagitu juga orang² yang berjalan di-bandar Kuala Lumpur telah di-rompak dengan menggunakan senjata tajam. Jadi, ini-lah saya shorkan kepada Yang Berhormat Menteri chuba memikirkan, rompak nekat dengan menggunakan senjata tajam, besi² dan sa-bagai-nya itu patut-lah juga di-hukum sebat. Saya sangat bersimpati kepada Yang Berhormat Menteri dalam ucapan-nya. Saya ikut betul² ucapan Yang Berhormat Menteri tadi mengatakan banyak sangat perompak² di-tanah ayer kita ini, sa-olah² Polis sudah kebingongan, sudah kesusahan untuk hendak menghapuskan perompak² daripada kumpulan² haram ini sa-bagaimana ucapan Yang Berhormat Menteri.

Saya ada satu shor jika dapat Kerajaan memikirkan supaya Kerajaan mengadakan satu Badan Penchegah

Kumpulan Haram. Satu Badan Penchegah Kumpulan Haram sa-bagaimana Kerajaan telah menubuhkan B.P.R. (Badan Penchegah Rasuah) yang mana sekarang kita telah mendapat kejayaan atas Badan Penchegah Rasuah. Saya shorkan Badan Penchegah Kumpulan Haram ini ia-lah terdiri daripada pemuda² yang intelek yang chinta dan kaseh sayang kepada tanah ayer yang mahu mati kerana tanah ayer, kerana bangsa—bukan-lah saya hendak mengechilkan Polis, tidak. Bagitu-lah shor saya kalau dapat macham “the Man from UNCLÉ” yang kita tengok dalam talivishen. Jadi, pada pendapat saya itu satu ikhtiar untok hendak mengurangkan kumpulan² haram tadi. Jadi ahli² Penchegah Kumpulan Haram ini, menyamar masok jadi penyamun juga sama supaya baharu-lah dia dapat menghapuskan kumpulan² haram itu.

Tuan Yang di-Pertua, saya terlang-song menyebutkan kumpulan haram ini, saya suka juga hendak menarek perhatian berkenaan orang² yang terpelajar di-tanah ayer kita ini, ia-itu daripada ahli² perniagaan. Banyak ahli² perniagaan yang memberi wang, wang perlindungan kepada kumpulan² haram. Baharu² ini kita bacha dalam surat khabar Polis telah dapat memberkas ketua kumpulan pemerang wang. Itu satu daripada bokti-nya. Saya dapat tahu banyak daripada ahli² perniagaan, ahli² perniagaan ini terdiri daripada orang² yang terpelajar. Mengapa mereka yang terpelajar, ahli peniaga yang bijak pandai, terpelajar, sanggup, sanggup memberi wang kepada kumpulan haram, kepada pemerang kumpulan² haram. Itu ia-lah kerana barangkali mereka hendak menyelamatkan diri mereka sendiri. Ini juga satu tugas, satu tugas yang penting, jika Kerajaan memikirkan dapat menubuhkan satu Badan Penchegah Kumpulan² Haram tadi. Kumpulan² haram ini mereka tidak boleh hidup khas-nya kumpulan² haram pemerang wang, mereka tidak boleh hidup kalau tidak ahli² perniagaan yang terdiri daripada pemborong, pembalak, pekedai restoren, dan sa-bagai-nya, mereka tidak boleh hidup. Patut Kerajaan mengadakan satu undang², pada fikiran saya, barangkali undang²

itu sudah ada agak-nya. Patut orang² yang memberi, yang memberi wang perlindungan bayar bulanan kepada kumpulan² haram itu patut orang yang membayar-nya pun di-hukum, ditangkap sa-bagaimana rasuah. Itu satu daripada jalan menchegah perbuatan² yang churang yang ada di-tanah ayer kita ini. Itu-lah sahaja, Tuan Yang di-Pertua, terima kaseh.

Tuan Ahmad bin Arshad (Muar Utara): Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, saya hendak berchakap dengan rengkas sahaja sambil menyokong Rang Undang² (Pindaan) yang di-kemukakan oleh Yang Berhormat Menteri Kehakiman tadi. Saya chuma hendak menarek perhatian ia-itu dengan ada-nya undang², mereka yang membuat jenayah, rompak dan samun mana yang ada pada hari ini mereka akan senang-lenang, sebab kalau mereka di-dapati bersalah dalam mahkamah, mereka di-masokkan ka-dalam jel dua tahun, tiga tahun, mereka dapat kemudahan, dapat kesenangan. Keluar daripada jel itu mereka akan merompak sa-mula.

Sa-lain daripada itu orang ramai dalam negeri ini sekarang bertambah takut, sama ada orang kaya, atau orang yang baharu dapat wang takut dengan keadaan undang² yang berjalan sekarang. Ketakutan ini bukan sahaja ra'ayat negeri ini bahkan pelanchong² yang hendak datang ka-negeri kita ini juga akan berasa takut dan khuatir kerana menjadi² kerja rompak dan samun ini. Saya menyokong penoh atas Rang Undang² ini supaya di-kuat-kuasakan dengan di-hukum sebat kepada mereka² ini. Kalau hukuman sebat 30 kali tadi, saya ingat, dia maut, 3 kali chukup, sebab dengan kesan sebat 3 kali itu memberi bekas kepada badan-nya dan bila dia keluar daripada itu, dia akan memberi tahu kumpulan-nya yang lain dan kumpulan yang lain itu akan menginsafi takut perbuatan yang chemar ini. Sebab sa-tengah² negeri, Tuan Yang di-Pertua, orang merompak ini ada yang di-hukum bunoh saperti di-Afrika.

Satu perkara lagi yang saya hendak menarek perhatian Menteri

Ke'adilan ini, senapang patah yang di-berikan kepada penduduk² luar bandar kerana memusnahkan binatang² buas yang membinasakan hasil tanamannya. Kejadian ini saya harap pehak Kerajaan supaya mengawasi sebab tuan² punya senapang patah ini pada sa'at sekarang ada mereka yang menyalah-gunakan senapang ini. Sa-lain daripada dia menggunakan kerana merompak, tetapi mereka telah menggunakan; sekarang ada khemah subversive kominis. Khemah subversive kominis ini bukan sahaja di-gunakan senapang² kayu tetapi senapang yang di-berikan oleh Kerajaan kepada mereka itu juga. Mereka telah letupkan sa-bagai memberi ingatan kepada ra'ayat yang hampir dengan dia. Jadi kalau kita dapati ada yang macham ini, sa-baik²-nya Kerajaan ambil balek lesen-nya itu bagi menyelamatkan negara kita ini.

Lagi satu perkara, Tuan Yang di-Pertua, ada orang yang telah di-benarkan memegang senjata, sama ada senapang atau pun pistol, tetapi dengan chara tidak langsung senjata-nya ini di-berikan-nya kepada kumpulan² perompak untuk membuat perkerjaan jenayah. Mereka yang memberikan senjata itu juga patut di-hukum sebat sa-kira-nya di-dapati. Jadi, Tuan Yang di-Pertua, saya tidak bersetuju dengan chadangan sahabat saya dari Larut Utara tadi supaya menyemak filem² yang ada berchorak saperti ini dan kalau di-adakan undang² ini, saya perchaya kerja rompakan dalam negeri ini akan berkurangan. Itu sahaja-lah, saya ucapkan terima kesh.

Tuan Bahaman bin Samsudin: Tuan Yang di-pertua, saya ucapkan berbanyak² terima kaseh kepada Ahli² Yang Berhormat yang telah menyokong Rang Undang² ini.

Semua shor dari Ahli² Yang Berhormat ada-lah di-ambil perhatian dan akan di-timbangkan.

Perkara pengeluaran lesen senjata api ia-lah tanggung-jawab Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri.

Usul di-kemuka bagi di-putuskan, dan di-setujukan.

Rang Undang² di-bachakan kali yang kedua dan di-serahkan kepada Dewan sa-bagai Jawatan-kuasa.

Dewan bersidang sa-bagai Jawatan-kuasa.

Rang Undang² di-timbangkan dalam Jawatan-kuasa.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Meshuarat Jawatan-kuasa*)

Fasal 1 dan 2 di-perentahkan menjadi sa-bahagian daripada Rang Undang².

Rang Undang² di-laporkan dengan tidak ada pindaan: di-bachakan kali yang ketiga dan di-luluskan.

RANG UNDANG² (PERBADANAN) MAKTAB KERJASAMA

Bachaaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mengshorkan Rang Undang² yang bertajok Rang Undang² Perbadanan Maktab Kerjasama di-bacha bagi kali yang kedua.

Maktab Kerjasama Malaysia Barat telah di-tubuhkan pada penghujung tahun 1956. Tapak tanah untuk mendirikan bangunan Maktab itu telah di-beli daripada wang yang di-perolehi dari kira² penutupan atau liquidation accounts yang di-simpan oleh Pendaftar dan perbelanjaan bangunan²-nya adalah daripada wang pemberian oleh Colonial Welfare and Development Fund. Bagi mentadbirkan Maktab ini hari², Menteri Pertanian telah melantek satu Majlis Penasihat bersama yang terdiri daripada Pesuruhjaya Kemajuan Kerjasama sa-bagai Pengerusi, lima orang Wakil daripada Pergerakan Kerjasama dan sa-orang Wakil daripada Kementerian Pertanian dan Sharikat Kerjasama.

Perbelanjaan Pentadbiran Maktab ini ada-lah di-tanggung oleh satu peruntukan Kerajaan dan juga sumbangan dari Sharikat² Kerjasama yang di-wakili di-bawah Fasal 34 (1) (b) Undang² Sharikat Kerjasama 1948 bagi Sharikat Kerjasama di-Malaysia Barat.

Juru Odit Negara dalam laporannya pada tahun 1962 dan 1963 telah memberi pandangan berhubung dengan

perbelanjaan Maktab ini tidak mempunyai asas undang². Beliau telah membangkitkan perkara bahawa segala perbelanjaan Maktab ini hendaklah mempunyai asas undang². Tambahan pula soal² perkhidmatan dan Pegawai, kaki-tangan Maktab juga telah menimbulkan kerumitan kerana tidak ada undang² khas yang mengikut perkhidmatan mereka itu pada Maktab ini. Keadaan yang sa-demikian tidaklah memuaskan hati dan Kementerian saya telah mengambil langkah untuk menyediakan satu Undang² perbadanan Khas untuk menjalankan Pentadbiran Maktab Kerjasama ini.

Saperti Ahli² Yang Berhormat sedia ma'alum maksud Rang Undang² ini ia-lah untuk menubuhkan sa-buah Perbadanan yang di-beri kuasa menyelenggarakan Maktab Kerjasama ini. Langkah ini bukan sahaja akan memperbaiki pentadbiran Maktab itu, bahkan perbelanjaan² yang mewajibkan perbekalan² yang mewajibkan lantikan satu Jawatan-kuasa pengajian,

akan menentukan ia-itu pelajaran² yang sa-laras dengan perkembangan Sharikat Kerjasama di-negara ini dapat di-beri kepada Pegawai² Jabatan sharikat Kerjasama dan pegawai² serta kaki-tangan sharikat² yang tertuboh di-negeri ini.

Saya akan membuat pindaan kechil dalam masa Jawatan-kuasa kelak ia-itu memotong perkataan "Persekutuan" pada Bab 5 Fasal 1 (A).

Tuan Yang di-Pertua, saya shorkan Rang Undang² Perbadanan Maktab Kerjasama yang di-bentangkan ini di-bacha bagi kali yang kedua.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Masa sudah chukup. Meshuarat ini di-tanggohkan hingga pukul 10.00 pagi esok.

Dewan di-tanggohkan pada pukul 6.30 petang.